

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a dahad.

Nil sa duini än vah a vuinean lesh
féin, agus ní fédir dò myv à
h-éngi.

1. An Sherivíshach.—A Hiarna, cad
é an ní an duini, go guínion Tú er, ná
mac an duini, go dagan Tú a trial er?

Cad tá tuílti ig a nuini chun a reá
go dúrfá do ghrásda ghò?
A Hiarna, má hrégean Tú me, conus
is fédir dom gearán à ghiànav? Nú
mura ninir an rod atá agam á iaruig
ort a ghiànav, cá vuil mo cheart chun
gearáin?

Is dein gur fíor an méd sho le
machaṇav agus le rá: A Hiarna, is
neavní mo valh asam fén. Nil am'
hühar go lér ach neavní, agus is a
dol er neavní atáim a góny.

Mura niéach Tusa velh a courú lium
agus a teagasc v'aigini, ní vèach
ionam er fad ach patueri agus ayileas.

2. Ach Tusa, a Hiarna, is Tu an
Die ciàna a góny, er feag na shyr-
rychda; shyr vah, shyr cheart, shyr
näfa; a diànav gach ili ní go mah, go
ceart, go näfa; agus a riara gach ili
ní i n-eagana.
Ach mishí, gur mó is fùn lium dol
i nie mo chúil ná dol er ayig, ní
anuim a góny er än chuma aváin.
Aharúim shacht n-ueri lesh an ayim-
shir.

Caibidil a dachad.

Nil sa duine aon mhaith a bhaineann
leis féin, agus ní féidir do maoi-
dheamh a h-aon ni.

1. An Seirbhiseach.—A Thiarna, cad
é an ní an duine, go gcuimhniún Tú
air, ná mac an duine, go dtagann Tú
ag triall air?

Cad tá tuillte ag an nduine chun a
rái go dtabharfá do ghrasta dho?
A Thiarna, má thréigean Tú me,
conus is féidir dom gearán a dhéan-
amh? Nó mura ndleimir an rud atá
agam á iarraidh ort a dhéanamh, cá
bhifuil mo cheart chun gearáin?

Is deimhlin gur fíor an méid seo le
machaṇamh agus le rá: A Thiarna is
neavní mo mhaith asam féin. Nil
am' shaothar go léir ach neamhlini,
agus is ag dul ar neamhliní attáim i
scómhlini.

Mura mbeadh Tusa bheit hag cabhrú
liou agus ag teagasc m'aigme, ní
bheadh ionam ar fad ach pathfhuaire
agus aimhleas.

2. Ach Tusa, a Hiarna, is Tu an
Dia céadna i gcómhnui, ar leadh na
síorúsochta; síor mhaith, síor cheart,
síor naomhitha; ag déanamh gach uile
ní go maith, go ceart, go naomhitha;
agus ag riara gach uile ní i n-eagna.
Ach mise, gur mó is fonn liom dul
i ndiaidh mo chúil ná dul ar agaidh,
ní fhianain i gcómhnui ar aon chumha
amháin. Atharraighim seacht n-uaire
leis an aimsir.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ó'n aistriúchán a dhéan an Athair Preadar Tá Laoighaire agus
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a dachad ar leanamhaint.)

Ach 'na glie san is eili bion an shgláil nis feár agam nuer is toil leat-sa, nuer hinean Tú chum do láv chourla; óir is doit-shi aváin is fédir, gan chúnaw ó gluini, courú lium, agus me ghainginiú i dreó ná triueig aharú oram a hili, ach go n-úmpóig mo chry ort-sa aváin, agus go vanhad mar shin.

3. Imi shin, dái m'eoil dom gach sólás clána do chaitheann níl tu, cráifeachda d'áil, ní toisíche nácl flair dom sólás d'áil a n-án duini, ansan isbea iatuing, le ceart, munin a veh agam as do ghrásta-sa, agus áthas a veh oram mar gheaul cr an sóláis nó a húrfá ghom.

4. Mola agus báchas leat-sa, mar, nuer a vion ag círí lium go mah, is uet-shi a liagan shé go léir. Níl ionam-sa ach neavní agus folús ad' láhir-shi; duini guagach lag ishea me.

Cad as gur fédir dom myv a ghiànav, ná meas iarraig?

An as neavní? Bysh er fad é shin. Gan àuras is tubuiseach an roil an ghlórí ghíovuin. Bysh i geart ishea an ghlórí ghíovuin. Taruigean an ghlórí ghíovuin an duini ón nglórí atá síringeach, agus buinean shí grásda Dé ghle.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Ach 'na glie san is eili bion an sééal nios fearr agam níneach is toil leat-sa é, nuair a bhíonn sé. Tá chúighim do láimh chubhairte, cur is duit-se amhbáin is téid, cuil cheann gnuail ó dhaoine, cabhrú leom, agus me dhaimhgiú i direis na bharratharú orn a thaille, aoch agus ní leabhar pór-haile mó chroí ort-sa anamhaint, go bláinfaid mar shin.

3. Cime shin, da m'eoil dom gach sólás daonna do chaitheann níl tu, cráifeachda d'áil, ní toisíche nácl flair nach folair dom teacht chaitheann le bláir nácl féidir dom solais an duine, n-aon duine, ansan isbea iatuing, le ceart, munin a veh agam as do ghrásta-sa, agus áthas a veh oram mar gheaul cr an sóláis nó a húrfá ghom.

4. Moladh agus builfeachas leat-sa, mar, nuair a bhíonn ag eingleis líomhá, is uait-se a thugann se eo leir. Nil ionam-sa ach neumní aon folamhas ad' líthair-se; duine guthach lag isca me.

Cad as gur fédir dom myv a ghiànav, a dhéanamh, ná meas a dhúiní? An as neavní? Koisí ar roil C - an. Gan amhras is imbaisteach an roil an ghlórí ghíovuin. Bysh i geart iscea an ghlórí ghíovuin eam an ghlórí ghíovuin an duine ón nglórí atá síringeach, agus buinean shí grásda Dé ghle.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a dachad ar leanamhaint.)

Mar nuer a vion muar-is-fiu cr a
nuini cuirean shé fearag ort-sa, agus
nuer a loirigean shé mola ó gluíni
cailean shé an iorántacht.

5. Ach tá glóiri aun nách diowuin,
agus móraíl atá näfa, myv nách à
duini fén ach asat-sa, móraíl nách as
a vahas fén ach à t-ainim-shi, taing-
hav do nihiu cruhili mar gheaul er
gur Tusa do chruthig iad.

Tugtar, dá vrí shin, mola do t'ainim-
shi, agus ná tugtar do m-ainim-shi é.
Tugtar glóiri do t'obuir-shi agus mola
do t-ainim näfa, agus ná tugtar dô-sa
än fiue de vola na nuíni.

Is Tusa mo ghloíri-shi. Is Tu
móraíl mo chry. Is asat-sa a ve mé
a myv agus a diànav mórala an lá go
léir. Am' häv fén, áfach, nil än vyv
agam le diànav ach as mo lagacharuv.

6. Loirgeach na Júduig an ghloíri
a gheoid shiad ó na chéili. An ghloíre
a hagan ó Ghie aváin, shiní an ghloíri
do loirigeód-sa.

Gach ghloíri ghána, áfach, agus gach
onóir ghionuan, agus gach árd-chém
sälta, nil ionta go lér ach folús agus
amadántacht shochas an ghloíri hyry
shin atá agat-sa.

O, a Ghie na firinci agus na tró-
cuiri! A Hrionóid ró näfa! mola agus
glóire agus onóir agus gradam doit-shi
go deó trí häl na säl! Amen.

(Caibidil a h-aon agus dachad an tseachtain seo chughainn.)

Mar nuair a bliuinn móris-fiu ar an
nduine cuiream sé fearg ort-sa, agus
nuair a loirgeann sé moladh ó dhagaine
cailleann sé an fhioraontacht.

5. Ach tá glóire ann nách diomhaoin,
agus móraíl atá naomhthia, maoidh-
eanh nách as duine féin ach asat-sa,
móraíl nách as a mhaithea féin ach
as t'ainim-se, taithneamh do neithili
cruthuithe mar gheall air gur Tusa do
chruthuigh iad.

Tugtar, dá bhí sin, moladh do
t'ainim-se, agus ná tugtar do m'ainim-
se é. Tugtar glóire do t'obairse agus
moladh do t'ainim naomhthia, agus ná
tugtar domh-sa aon phioe de mholadh
na ndaoine.

Is Tusa mo ghloíre-sc. Is Tu móraíl
mo chroi. Is asat-sa a bláidh me ag
maoidheamh agus ag déanamh móraíla
an lá go léir. Am' thaoblí féin, ámh-
thach, níl aon mhaoidheamh agam le
déanamh ach as mo lagacharabha.

6. Loirgeadh na Júdaigh an ghloire
a gheóbhaid siad ó n-a chéile. An
ghloíre a thagann ó Dhia amhain, siní
an ghloíre do loirgeóchad-sa.

Gach ghloíre dhaona, ámhthach, agus
gach onóir dhiomhuan, agus gach iúd-
chéim saolta, nil ionta go lér ach
folamhas agus amadántacht seachas
an ghloíre shiorní sin atá agat-sa.

O, a Dhia na firinne agus na tró-
caire! A Thrinóid ró naomhthia!
moladh agus glóire agus onóir agus
gradam duit-se go deó tré shaol na
saol! Amen.

ALTHRIS AR CHRIOST.

Ó'n aistriúchán adhléin an Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi."

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a h-éan agus dahad.

Neahím a n-onóir hálta.

1. An Tiarna.—A vic, ná bioch
djomá ort má chlón tú onóir á húirt do
ghuini eli, agus árdú, agus gan agat fén
dá ail ach tracuishmi agus droh veas.
Arduig do chry suas chum-sa ins na
fleáis, agus ansan ní chuirhig droh
veas duini er a dalaw so än vuert ort.

2. An Sherivíshach.—A Hiarna,
táimíd ana ghaul, agus mealan bysh
shin go tapuig.
Má iachnuim islideach ionam fén go
cruing, ní fláir dom a adváil nár ghin
éngí d'ar chruthig Die diowáil dom ryav.
Dá vrí shin nil ün ghearrán agam le
diànav ad' chuingiv-shi.

Ach de vrí gur ghineas, go minic agus
go troum, peacy ad' chuingiv, ní h-úna
na nihi chruthig Die veh ag cirí am'
chuingiv fén.
Tá, dá vrí shin, tarcuishni agus droh
veas a dol dó-sa, le ceart; agus tá mola
agus onóir agus glóiri a dol doit-shi le
ceart.

Agus mura ninead-sa me fén d'olù i
geart don ní ého, i. veh olav er har-
cuishni agus er neahím do ghlaca go
fonavar ó gach ní d'ar chruthig Die, i
dréoc na diànsí ghiom ach neavní, ní
fèdir dom veh suineasach socuir am'
aiginí fén, ná a fáil soluise spridálta
uet-shi, ná veh dlúitti leat a ngrá.

(Caibidil a dó agus dachad an tseachtain seo chughainn.)

Caibidil a h-eon agus dachad.

Neamhshuim i n-onóir shaolta.

1. An Tiarna.—A mhic, ná biadh
diombádhl ort má chionn tui onóir à
thaibhaint do dhuine eile, agus árdú,
agus gan agat fén dá fháil ach tar-
cuisne agus droch mheas. Arduigh do
chroi suas chugham-sa ins na flatais,
agus ansan ni chuirfidh droch mheas
daoine ar an dtalamh so aon bhuaire

ort.
2. An Seirbhiseach.—A Thiarna,
táimíd ana dhall, agus mealamh buois
sinn go tapaillt.

Má fhéachaim isteach ionam fén go
cruinn, ní foláir dom a dh'admhláil mar
dhicín non ní d'ar chruthuigh Dia
diobháil dom riabhí. Dá bhí sin ní
aon ghearrán agam le déamhánh a'd
choinnibh-se.

Ach de bhí gur dhuineas, go minic
agus go trom, peacáí a'd' choinnibh, ní
h-iongnadh na neithe chruthuigh Dia
bheith ag eirghe a'm' choinnibh fén.
Tá, dá bhí sin, tarcaisne agus droch
mheas ag dul domh-sa le ceart; agus tá
moladh agus onóir agus glóire ag dul
duit-se le ceart.

Agus mura ndeincad-su me féin
d'olluhú i gceart don ní seo, i. bheith
ollamh ar tharcuisne agus ar neamhl-
shuim do glacadh go sonnamhar ó gach
ní d'ar chruthuigh Dia, i dtreó ná
déanfaí dhiom ach neamhni, ní fèidir
dom bheith suaimhneach sochair am'
aigne fén, ná a fáil soluise spriodálta
uet-shi, ná veh dlúitti leat a ngrá.

(Caibidil a dó agus dachad an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhéin an Athair Peadar Ua Laoghaire
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a dó agus dachad.

Ní ceart dùing ár shycháin aiginí d'ágáilt a brah er ghuiniv.

1. An Tiarna.—A vic, má ágan tú do lucháin aiginí a brau er än duini, mar gheanl er an sólas a ghein tú 'na chóludar, be tu nealoceil agus beg euireach ort.

Ach má vion do heasav er an Viringi atá shyry, sheasavach, ni chuirchig imeacht carad, nú a vás, ionad buarha ort.

Is ionam-sa is ceart grá carad a siti, agus is er mo hon-sa is ceart doit grá huirt don duini muinteartha fónta atá go mah ghoit, dar leat, agus go vuil ciun nuar agat er, er a sál so.

Gan Mishí ní veg an caradas láidir, ná ní ve shé buan. Agus an caradas ná bím-shi mar cheangal ann, ní caradas dilis é, agus ní caradas fóidhán é.

Ba cheart doit gach ciun er ghuiniv a veh chó marav san ionat gur vian leat (chó fada agus hén tú fén), veh sgarra ó än týs cóludair duini.

Dá aid amach a chimeáutig duini é féin ó gach sólas dána ishea is cóngary a ve shé do Ghie.

Agus dá aid shys, i n-ífhleacht, a rayig duini i n'aiginí fén, agus dá eaus a hicí shé a huarycht fén ishea is sheas suas a rays shé i dreo Dé.

2. Ach an té a hugan crediúint dò ién mar gheaul er än vah atá aun, do coshgean shé grásda Dé er heacht a trial er, mar, is fé ghén an chry atá úl a hagan grásda an Sprid Nuiv a góny.

Dá viàdfá hu fén do chur er neavni er fad, agus gach grá dána do chur amach asat er fad, asan ishea chahingshi teacht chút le flúirse muar grásda.

Nucr a hugan tusa grá do ní crunuihi tarraigtear uet grá an Chrunahóra.

Foulum connis an láv pachduir aíl ort fén, ins gach ní, er son an Chrunahóra. Ansan ishea chuirhir aihini er Ghie.

An rod is lú er bith, má chuittear an ionad simi aun, agus má tugtar an ionad grá ghò, tairgean shé an cry ó Ghie agus truelion shé é.

(Caibidil a trí agus dachad an teachtaim seo clughainn.)

Caibidil a dó agus dachad.

Ní ceart dùinn ár siocháin aigne d'fhágáilt ag brath ar dhaoinibh.

I. An Tighcarna.—a milic, ma thigann tú do shiocháin aigne ag brath ar aon duine, mar gheall ar an sólas a gheibheam tú 'na chomhlúadar, beidh tú neamhshocair agus beidh curlitreach ort.

Ach má bhíom do sheasamh ar an bláthirinne atá síorúi, seasamhach, ni chuirfíllimeacht carad, nó a bliac, ionad buartha ort.

Is ionam-sa is ceart grá carad a bliethiuidh, agus is ar mo chonasa is ceart doit grá thabhairt don duine muinteartha roghanta atá go maithe dhuit, dar leat, agus go bhfuil cionn mór agat air, ar an saol so.

Gan Mise ní bleidh an caradas láidir, ná ní bheidh sé bman. Agus an caradas ná bím-se mar cleangal ann, ní caradas dilis é, agus ní caradas fóidhán é.

Ba cheart doit gach cion ar dhaoinibh a bhfeithiúch marbh sun ionat gur iníonan leat (chónait fada agus thígeam tú fén), bheith sgartha o aon tsaghais cómhlúadar daoine.

Dá fhaid amach a chimeáitíodh duitte é féin ó gach sólas daona isea is cómhgarai a bhfeidh sé do Dhia.

Agus dá fhaid síos, i n-ísléacht, a raghaidh duine i n'aigne fén, aonuán ag triall air, mar, is fé dhéin an chroí atá úmhal a thagam grásta an Spioraid Naoimh i gcomhlúimí.

Dá bhíseadfaí thu fén do chur ar neamhlúi ar fad, agus gach grá daona do chur amach asat ar fad, an san isea chaithfinn-se teacht chunchat le flúirse mór grásta.

Nuir a thugann tusa grá do ní cruthuithe tarraigtear uait. I an Chrunahóra.

Foghlum conus an lámh uachtair a dhíbháil ort fén, ins gach ní, er son an Chrunahóra. Ansan isea chuirfir aithne ar Dhia.

An rud is lú ar bith, má cruittear an ionad suine ann, agus má tugtar an ionad grá dho, tarraingeann sé an croí ó Dhia agus truaillighéann sé é.

(Caibidil a trí agus dachad an teachtaim seo clughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán adhein an Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a trí agus dahad.

An-ray eoluish vy a tael.

1. An Tiarna.—A vic, ná meaultar hu le briathra breáha gunta duíni, óir ní le cayint atá rvacht Dé le fáil ach le fíorántacht.

Eslit lium briahruiv-shi. Isb iad a lasan an cry agus a hugan solas don aigini. Tuguid shiad dólás cry do ghuini, agus móran sólásh.

Ná lé-g-shi focal chyhi le h-ionelias go niárfí gur duini foulumanta hu, ná duini eaganay.

Fouluim conas do ghuroh vianta do chur fé chosh.

Is mó an tairifí ghiàanhig

an t-eólas san doit ná tu

chleádeanuiv crua do réteach.

2. Nuer a veg móran léti agat agus móran eóluiish agat, cahir file har n-nash a góny er an än tosanú aváim.

Is Mishi hugan cólas don duini, agus tugnium, do leanav tuisgint nís solas-vuiri ná mar iatach duini a vuinc.

An té go louruim-shi lesh bion eólas ige go h-oban, agus téan shé er ayig i nihiv sprídálta.

Is mairig dos na duíni a vión a ruith

i nieg an eóluiish vy, agus ná loirigean

än eólas er conus mo herivísh-shi do

ghiànav.

(Tuille an tseachta in seo chughainn.)

Caibidil a trí agus dachad.

I n-aghaidh eolais bhaoidh an tsaoil.

1. An Tighearna.—A mhic, ní mealltar thu le briathra Breáha gunta daoine, óir ní le caint atá righeacht Dé le fáil ach le floraontacht.

Elist le m'briathraibh-e.

Is iad a lasann an eroí agus a thugraun solas-don aigne. Tugaid siad dolús croí d' dhuine, agus móran sóláis.

Ná léigh-se focal choicche lo h-iomach go ndéarfí gur duine foghlumanta thu, nó duine eagnaighe.

Foghlum conus do dhrochadh i mbaint do chur fé chois.

Is mó an tairbhe dhéanfaidh an teolas san duit ná tu

bheith ábalta ar chisteanaibh cruaibh

do réidhleach.

2. Nuair a bheidh móran léigthe agus móran eoluis agat, caithfir filleadh that n-ais i gcómhnuí ar an aon tosnú amháin.

Is Mise thugann eolus don duine agus tugaim don leanbh tuisgint níos solas-mhaire ná mar fhéadfaill duine a mhúineadh.

An té go labhrain-se leis bionn coluis aige go h-lobann, agus téigheanu sé aghaidh i neithibh spioradálta.

Is mairig dos na daoinne a bhíonn a ruith i ndiaidh an eoluis bhaoidh, agus ná loirgeann aon eolus ar conus míslicirbhis se do dhéanamh.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a trí agus dachad ar leanamhaint.)

Tiucuig an t-aum 'na vicfar Criost, an t-E is Máshdir er na máshdrív go léir, an t-E is Tiarna er na h-aingealauiv, a teacht chun na geacht éshdeacht ós na duini go léir, i. chun cuinshias gach duini do sgrúdú.

Ansan ishea do sgrúdófar Ierusalem le cuíngliv agus nochtfar na nihi atá fé cheilt sa doiriúacht, agus sdatuig aragóint na deangan.

3. Is Mishí an t-E árdyn go h-oban an aiginí Úl, chun oiread eoluish er a víringi hyry agus ná foulumófí ins na sgoileanuiv er feag deh mlian.

Múinim-shi gan gleó cayinti, gan measga smuinti, gan trúth onóra, gan cysgar aragóinti.

Múinim-shi neahím a sáltas, fuah do nihi na beaha so, lorag er nihiu shyry, dúil i nihiu shyry, diúltú d'ónoir, cur suas le tarcuishni, muinín do chur asam-sa aváin, gan iaruig ach Me, agus grá har gach ní húirt dom.

4. Oir do hug duini grá dílish dó-sa, agus ansan do fuer shé eólas er nihiu diaiga, agus do louir shé nihi úntacha.

Ba vó an tairisi a għin shé ghō għach ní do hrégean na dá mèach shé a brehniú er nihiu gunta. Ach louruim nihi coitiana le duiniv, agus nihi spishialta le duiniv eli. Taisbeánuim Me fén, go cneasda, do għuiniw ārihi, a soluivid agus a sáuluv, ach noctuim mishdéri do għuiniw eli le mórán soluivid.

Tá an t-än ocal aváin sa leour, ach ní h-é an t-eólas ciàna a lugan shé do għuini agus do għuini eli; mar bim-shi lashdig a müine na firinji, a sgrúdú a chry, a brehniú an vachnuv, a spriuca chun an għniv, a bronva er għach duini fé mar a chini is ceart.

(Caibidil a ceathair is dachad an tseachtaen seo chughainn.)

Tiocfaidh an t-am 'na bhfeic fear Criost, an t-E is Maighistir ar na maighistríb go léir, an t-E is Tigh-earna ar na h-aingealaibh, ag teacht chun na geacht a dh'éisteacht ós na daoine go léir, i. chun coinsias gach duine do sgrúdú.

Ansan isea do sgrúdóchtar Ierusalem le connlibh agus nochtfar na neithe atlá fé cheilt sa doircheacht, agus stadaidh aragóint na dteangan.

3. Is Mise an t-E árdugħieħann go lu-obann an aigne úmhal, chun oiread eoluis ar an bhfırinne shioruidhe agus ná fogħlumóċċatá ins na sgoileanaibh ar feedlh dech mibliadhan.

Múinim-se gan gleó cainte, gan measgħu smuinte, gan trúth onóra, gan coimħsgar aragóinti.

Múinim-se neamħshuium i saoltas, fuath do neithibh na beatha so, lorg ar neithibh sioru, dúil i neithibh sioru, diúltu d'ónoir, cur suas le tar-cuisine, mainiġħin do chur asam-sa amħáim, gan a dh'iarraidoj ach Me, agus grá thar għach ní thabhairt dom.

4. Oir do thug duine grádħi diliš dómħ-sa, agus ansan do fuair sé eolus ar neithibh diadha, agus do labhair se neithe jongantacha.

Ba mhô an tairbhe a dħein sé dho għach ní do thrégean ná dá mbeadħi sé ag breithniú ar neithibh gunta.

Ach labħraim neithe coitħiана le daoinibh, agus neithe spisialta le daoinibh eile. Taisbeánaim Me fén, go enċesta, do dhaqinibh ārītħe, i solnibh agus i samħalaibh, ach nochtin misteiri do dhaqinibh eile le mόrān soluivid.

Tá an t-aoġġ shocjal amħáin sa leabhar, ach ní h-é an t-eólas ciàna a lugan shé do għuini agus do għuini eli; mar bim-shi laistigh ag müneadħi na firinnej, a sgrúdú a chry, a brehniú an vachnuv, a spriuca chun an għniv, a bronva er għach duini fé mar a chini is ceart.

(Caibidil a ceathair is dachad an tseachtaen seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a trí agus dachad ar leanamhaint.)

Tiucuig an t-aum 'na vicfar Criost, an t-E is Máshdir er na máshdriv go léir, an t-E is Tiarna er na h-aingealuv, a teacht chun na geacht éshdeachta ós na duíni go léir, i. chun cuinshias gach duini do sgrúdú.

Ansan ishea do sgrúdófar Ierusalem le cuingliv agus noctifar na níhi atá fé cheilt sa doiriliacht, agus sdatuig aragóint na deangan.

3. Is Mishi an t-E árdyn go h-ohan an aiginí Úl, chun oiread eoluish er a viringi hyry agus ná foulumófi ins na sgoileanuiv er feag deh mlian.

Múinim-shi gan gleó cayinti, gan measga smuïnti, gan tnúih onóra, gan eysgar aragóinti.

Múinim-shi neahím a sältas, fuah do níhiv na beaha so, lorag er níhiv shyry, dúil i níhiv shyry, diúltú d'ónoir, cur suas le tarcuishni, muinín do chur asam-sa aváin, gan iaruig ach Me, agus grá har gach ní húirt dom.

4. Oir do hug duini grá dílish dōsa, agus ansan do fuer shé eólas er níhiv diaaga, agus do lour shé níhiv úntacha.

Ba vó an tairifi a ghin shé ghò gach ní do brégean ná dá mèach shé a brehniú er níhiv gunta.

Ach louruim níhi coitiana le duiniv, agus níhi spishialta le duiniv eli. Taisbeánuim Me fén, go cneasda, do ghuiniv áirihi, a soluídiv agus a sáuluv, ach nochtuim mishdéri do ghuiniv eli le móran soluish.

Tá an t-án ocal aváin sa leour, ach ní h-é an t-eólas ciàna a hugan shé do ghuini agus do ghuini eli; mar bím-shi lashdig a múine na firinn, a sgrúdú a chry, a brehniú an vachnuiv, a spriuca chun an ghnív, a broná er gach duini fé mar a chím is ceart.

(Caibidil a ceathair is dachad an tseachtaí seo chughainn.)

Tiocfaidh an t-am 'na bhfeictear Criost, an t-E is Maighistir ar na maighistríbh go léir, an t-E is Tighearna ar na h-aingealaibh, ag teacht chun na gceacht a dh'éisteacht ós na daoine go léir, i. chun coinsias gach duine do sgrúdú.

Ansan isea do sgrúdóchtar Ierusalem le connlíbh agus noctifar na neithe atá fé cheilt sa doircheacht, agus staidhí aragóint na dteangan.

3. Is Mise an t-E árdnígheann go li-obann an aigne úmhal, chun oiread coluis ar an bhfírinne shíoruidhe agus ná foghlumóchtai ins na sgoileanaibh ar feadh dech mbliadhán.

Múinim-se gan gleó cainte, gan measgadh smuïnte, gan tnúih onóra, gan coimhsgar aragóinti.

Múinim-se neamhshuum i saoltas, suath do neithibh ná beatha so, lorg ar neithibh siorui, dúil i neithibh siorui, diúltú d'ónoir, cur suas le tar-cuisine, mainighin do chur asam-sa amháin, gan a dhíarraidh ach Me, agus grá thar gach ní thabhairt dom.

4. Oir do thug duine grádh dílis dómh-sa, agus ansan do fuair sé eolus ar neithibh diadha, agus do labhair sé neithe jongantacha.

Ba mhó an tairbhe a dhein sé dho gach ní do thréigean ná dá mbeadh sé ag breithniú ar neithibh gunta.

Ach Jabhraim neithe coitchiana le daoinibh, agus neithe spisialta le daoinibh eile. Taisbeánam Me fén, go cneasta, do dhaoinibh áirithe, i soluídh agus i samhalaibh, ach nochtaim mistéirí do dhaoinibh eile le móran soluis.

Tá an t-aon fhocal amháin sa leabhar, ach ní h-é an t-colus céadna a thugann sé do dhuine agus do dhuine eile; mar bím-se laistigh ag müineadh na firinne, ag sgrúdú an chroi, ag breithniú an mhachtnaimh, ag spriocadh chun an ghnímh, ag bronnadh ar gach duine fé mar a chím is ceart.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a ceathair a's dachad.

Ná taruig ort níhi atá lasmuh ghíot.

1. An Tiarna.—A vic, i n-a lán níhi is ceart doit veh gan elolas, agus a hishgint at' aiginí gur duini hu atá chó sgarha lesh a säl agus dá mehá marav, agus go vuil an säl tarneálta er chrosh doit-shi.

Is ceart doit, lesh, a lán níhi do sguilli hort fé mar a vehá bour, agus airí hüirt dos na níhi a vinean le d' hycháin aiginí fén.

Is tairifí ghoit do húil úmpáil ón rod ná tainghean leat, agus leoguint do gahéngí a veón fén a veh ige, ná veh sáiti i n-imreásán cayinti.

Más mah é do hlí chun Dé, agus gur cuma leat cad a ghiànhig ärod ach brehùntas Dé, is usidi uiligeoir go nuafí sa chayint ort.

2. An Sherivíshach.—O, a Hiarna, cad tá imihi oruing inéachor? Cuirean umárd sälta a gol shing. Dínimíd sáhar muar agus aisldear fada chun beogán de levireas a tael sho d'áil; agus ní chuirimíd än tuim sa rod a ghinean dióval anama ghúing. Ar égin a chuinnimíd inéachor er.

An rod ná fuil än tairifi aun, ní ná fuil ach beogán tairifi aun, tugtar airi vah gho. An rod go vuil an tairifi gan teora aun, ní tugtar än airi gho. Ish é cùsh, na vuil san mar shin, mar tá aiginí an duini socuir er fad er na níhi atá lasmuh ghe, agus mara guiníon shé er fén fanhi shé mar shin er a hueneas.

(Cailidil a cúig is dachad an tseachtain seo chuglann.)

Caibidil a ceathair a's dachad.

Ná tarraing ort neithe atá lasmuich dhiot.

1. An Tighearna.—A mhic, i n-a lán neithe is ceart duit bheith gan eolus, agus a thuisgint ad' aigne sur duine thu atá chomh sgarthia leis an saol agus dá mbeithéa marbh, agus go bhfuil an saol tarneálta an chrois duit-se.

Is ceart duit, leis, a lán neithe do sgaoleadh thort fé mar a bheithéa bodhar, agus aire thaibhارت dos na neithibh a bhaineann le d' shiocháin aigne féin.

Is tairbhgle dhuit do shúil a dh' ionpáil ón rud ná taithneann leat, agus leigint do gach éinne a mheón féin a bheith aige, ná bheith sídhite i n-imreásán cainte.

Más maith é do shlí chun Dé, agus gur cuma leat cad a dhéanfaidh aon rud achi breitheamhantas Dé, is usaide a dh' fhulingcóchair go mbuadhí sa chaint ort.

An Seirbhiseach.—O, a Thighearna, cad tá imithe orainn i n-aon chor? Cuireann umárd saolta ag gol sim. Deinimíd saothar móir agus aistear fada chun beagán de shaidhbheas an tsaoil seo d'fháil; agus ní chuirimid aon tsuin sa rud a dheineann diobhíil anama dhúinn. Ar éigin a chuijmh-nimíd i n-aon chor air.

An rud ná fuil aon tairbhe ann, ní ná fuil ach beagán tairbhe ann, tugtar aire mhaith dho. An rud go bhfuil an tairbhe gan teora ann, ní tugtar aon aire dho. Is é cúis 'na bhfuil san mar sin, mar tá aigne an duine socair ar fad ar na neithibh atá lasmuigh dhe, agus mara gcuimhníonn sé ar séin fanfáidh sé mar sin ar a shuaimhneas.

AITHRIS AR CHRIOST.

(Céimhán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a cúig a's dachad.

Ní h-é gahéngi gur ceart do ghuini úntuiv a veh ige as. Agus is fuirishdi peaca ghiánav le cayint.

1. An Sherivíshach.—Túir couir dom, a Hiarna, i n-aum a gháतuir, mar ní h-án vah veh a brah er chouir ó ghuini.

Cad é a vinici a vís deimhach go vaying dílshi agus gur caileag oram! Agus cad é a vinici do suaras é san áit nár veasas a gheóing é!

Is bäh an rod, dáí vrí shin, veh a brah er än duini, agus is ort-sa aváin, a Ghie, atá sheasav na vforán.

Mola agus bächas leat-sa, a Hiarna Die, ins gach cor a viärrig shing.

Táimid go lag agus go guagach. Ní deocuir shing a veala, ná shing d'aharú.

2. Cá vuil an duini atá ábalta erairi húirt dó sén, agus er é fén do chosint chò mhná. er gahán tays cuma, nách bäl dò chlyhi än dearún a ghiánav, ná dol i n-än gluesh?

Ach an t-é a chuirean a vuinín asat-sa, a Hiarna, agus do loirgean Tu le dílshi cry, níl shé chò fuirishdi barabhisíli vuint as.

Agus má lagán än triubaloid er, pé cruatán a vion sa triubaloid, nú pé géri a vson sa għreim, diànhir-shi é uasgħilt, nū diànhir sólás a hūirt dò, mar ní hrégean Tusa chyhi an té chuirean a vuinín asat.

Is anav le fáil cara dillis a heasóig lo na charuid ins gach triubaloid dá diu cuiġ er.

Is Tusa aváin, a Hiarna, atá fior ghifil ins gach ní, agus níl éngi mar Hu.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Caibidil a cúig a's dachad.

Ní h-é gach éinne gur ceart do dhuine iontaoibh a bheith aige as. Agus is fuiriste peaca dhéanamh le caint.

1. An Seirbhiseach.—Tabhair cabh-a Hiarna, i n-am an għitair, mar ní h-aon mħaith bheith ag brati ar climbhair ó dhaoine.

Cad é a mhiniċi a bhíos deimhni-theach go bhfaighiun dilse agus gur cailleadh orm! Agus cad é a mhiniċi do suaras é san áit nár mħeasas a għeoħbha jid!

Is baoth au ruld, dá bluri sin, bheith ag brath ar aon duine, agus is ort-sa amħain, a Dħlia, atá seassah na bhfioron.

Moladħ agus buidheachas leat-sa, a Thigħearna Dia, ins gach cor a bhéar-faidh sinn.

Táimid go lag agus go guagach. Ní deacair simn a mħealadħ, ná simn a jidha l-ħarrū.

2. Cá bhfuil an duine atá ábalta ar aire thabħha ħart do fém, agus ar é fém do chosaint chόmħ maħħi, ar gach aon tsagħas cuma, nách baol do chojche klearmhad a dhéanamh, ná dul i-n-non għuwa?

Ach an t-é a chuirean a mhainiġ hin asat-sa, a Thigħearna, agus do loirgean Tu le dilse eroi, níl sé chόmħ fuiriste barra thuissie bhaint as.

Agus má l-haqan än triubaloid er, pé cruatán a vion sa triubaloid, nú pé géri a vson sa għreim, déansfair-se ē dh iluasgħalt, nό déansfair sólás a thabħha ħart do, mar ní thréigeaun Tusa chojche an té chuiream a mhainiġ hin asat.

Is anamh le fáil cara dillis a sheas-dilħ le n-a charaid ins gach triobloid dá ddiu oħċafidh air.

Is Tusa aváin, a Hiarna, atá fior fih ilu għixx ná, agus níl ērme mar Tluu.

AITHRISS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhéin an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a cùig a's dachad ar leanamhaint.)

3. O, nách mah an t-eolas a ví er a
méid shin ig an mní Ni fa úd aduert:
Tá v'ainini-shi socur er Christos go
daingeana agus go sheasavach.

Dá miéach an shgìal mar shin agam-
sa ní ghuílbach eagala ruimh gluimi
oram chò muar, ná ní chuirfeadh focal
cavinti fearag oram mar a ghlinnean.
Cé jadan galhärod d'isligint ruimh rae,
ná an t-ole atá le teacht do heachuint
roimh rae? Má ghortuyn an t-ole a chí-
mid a teacht shling, conas is féidir don
ole ná fuil cuingi aguing lesh gan
shling a ghortú go teing.
Nách mí-ortiúnach an duini me nár
iàch ròm nís fear! Nách oram a ví
an miá agus duini eli chredùint!

Níl ionuing, ásfach, ach duíni, agus
duíni laga mar vara er shin, bioch go
meastar gur aingil shing.
Cé chrethead, a Hiarna? Ní chrethead
éngi feasda ach Tusa. Is Tusa an
Iringi, ná meanan agus nách féidir a
veala.

Agus, er a däv eli: Tá an ili gluimi
briàgach. Táid siad lag, guagach,
tuguihi do hitim, go muar 'na
gavint; i droeo nach ceart vch ró olar
chun roda chredùint, biodh go mèach
crot na firingsi er.

(Tuille an tsachtain seo chughaim.)

3. O, nách maith an t-éolus a bhí
ar an méid sin ag an innaoi naomhlitha
úd adlubhaint: Tá n'aigne-se socair ar
Christos go daingeana agus go seasamh-
ach.

Dá mbeadh an sgéal mar sin agam-
sa ní ghoillfeadh eagla roimh dhaoine
orm chómh mór, ná ní chuirfeadh focal
cainte fearag oram mar a dhéinean.
Cé shéadann gach aon ruda a dh'fheis-
gint roimh ré ná an t-ole atá le teacht
do sheachaint roimh ré? Má ghortuionn
an t-ole a chinnic ag teacht sinn, conuis
is féidir don ole ná fuil coinne agam
leis gan sinn a ghortú go teinn.

Nách mí-hortiúnach an duine 'nic
nár shléach rómham níos fearr! Nách
oram a bhí an mí-ádh agus daoine eile
chreideamhaint!

Níl ionainn, ámlithach, ach daoine,
agus daoine laga mar bhara air sin,
biodh go meastar eur aingil sinn.
Cé chreidsead, a Thighearna? Ní
chreidsead éinne feasta ach Tusa. Is
Tusa an Fhírinne ná meallann agus
nách féidir a mhealladh.

Agus ar an dtaobh eile: Tá an uill-
dhuiine bréagach. Táid siad lag, gua-
gach, tugtha, do thuitim, go mór mor
'na scáint; i dtreo nch ceart vch ró olar
ró ollamh chun ruda chreideamhaint,
biodh go mbeadh crot na firinne air.

(Tuille an tsachtain seo chughaim.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ó'n aistriúchán a dhéin an tAthair Peadar Ua Luoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a cúig a's da chad ar leanamhaint.)

4. Nách mali a hugan Tusa flúiray dung shing fén do heachuint er na foláramh dúinn sinn féin do sheachaint duini; gurab' iad lín-tí an duin; a ar na daoine; agus gurb' iad Inbliche náuid; agus má dertear, Fiach aneo E, an duine a ná haid; agus má déintear, Féach anso E, nó, Féach anstúd E, gan é chreideamhaint.

Tá cial cheanuig múinti ghó-sa. Go duga Die ghom go gimeádat an chial, agus ná diànhad amadán diom fén írish!

Túir airí, ader duini lium. Túir airí agus ná h-inis díengí an rún so atá agam á húirt doit. Bím-shi a túirt an i ins so atá agam á thiallaitirt duit. airí don rún agus á chimeád, dar lium. Ach ní fédir lesh an nuini shin fén a chimeád, dar lioni. Ach ní féril leis viál a chimeád dúnta. Leogan shé neg an rún. Shgeán shé er fén agus oram-sa, agus imíon shé a vóhar.

Cosin me, a Hiarna, er ghusni den tórd san ná fiachan rómpa sar a louruid shiad. Nár chuiread me fén gumas, agus nár ghinead mar a glimid shiad.

Túir doin an íringí do louirt a góny, agus cimeád avad uem teanga an il.

An ní nár vah lium a diantsí oram ní ceart dom é ghiànanav inéachor. 5. O, nách mah an rod chun shychána gan louirt er gluiniv eli; gan galbárod a chredíunt; gan shgjal d'aishdriú; gan an aiginí do nochda dá lán; teacht a trial ort-sa a góny, ós Tu sgrúdaíoir an chry; gan imeacht le guih gach cavinti, ach a'iaruig go raych gach ní, lashdig ding agus lasmuil ghíng, chun eing do raer do hoili näsa-sa!

Is ana chiúrlalta an rod chun grásda Dé do chineád fanuint ó húliv na níni, gan dúil a chur ins na haruigean mola ó ghuiní, ach dúil cry do chur ins na níni a ghinean duini do ghrísa agus do cheóla er leas a anama.

Is mó duini a shólag er áyileas a anama nuer a tuigeag a valas agus do molag an iomad é. Agus is fior gurab' ana hairiseach an rod an grásda a cimeádtar a volach a ghabh na bealha so, mar táimid lag, agus táimid coit-chainta ag gabháil tré chathanaibh chahanuiv agus trí chórac.

(Caibidil a sé agus dachad an tseachtaín seo chughainn.)

4. Nách maith a thugann, Tusa foláramh dúinn sinn féin do sheachaint ar na daoine; agus gurb' iad Inbliche an duine a ná haid; agus má déintear, Féach anso E, nó, Féach anstúd E, gan é chreideamhaint.

Tá ciall cheannaigh múinti llónuasa. Go dtuigaidh Dia dhom go gréimcáifad an chiáll, agus ná déanfad amadán diom fén aris!

Tabhair aire, adeir duine liom. Tabhair aire agus ná h-innis díenne an i ins so atá agam á thiallaitirt duit. Bím-se ag tabhairt aire don rún agus a chimeád, dar lioni. Ach ní féril leis Leigean sé uaidh an rún. Sgéidheann sé air féin agus e chuisa, agus imigheann sé a bhóthar.

Cosain me, a Thighearna, ar dhaoiné den tsórd san ná féachamh rómpa sar a labhráid siad. Nár chuiread me fén choíche ar a gcuumas, agus nár dleascat mar a dheinid siad.

Tabhair dom an fhírinne do labhairt i géomhlúiní, agus cimeád abhfad uaini teanga an fhill.

An ní nár mhaith liom a déanú ormí ceart dom é dhiéanamh i n-aon chor.

5. O, nách maith an rod chun spóchána gan labhairt ar dhaoinibh eile; gan gach aon rud a chreidleannaint:

gan sgéal a dh'aistriú; gan an ainge do noctach d'a láin; teacht ag triail otsa i gcónchnui, ós Tu sgrúdúiltíocir an chroi; gan imeacht le gaoith gach cainte, ach a dhíarráidh go rathadh gach ní, laistigh dinn agus lasmuch

dhinn, chun eimh do réir do thoidh,

naomhtha-sa!

Is ana shiúrlalta an rod chun grásta Dé do chimeád fanamhaint o shuilleibili na ndaoine, gan dúil a chur ins na neithibh a tharraingeann moladh o dhaoine, ach dúil eroí do chur ins na neithibh a dheineann duine do ghríosa sadh agus do sheóladh ar leas a anama.

Is mó duine do seóladh ar aimhleas a anama nuair a tuigeadh a mhaitheas agus do moladh an iomad é.

Agus is fior gurab' ana hairiseach an rod an grásda a cimeádtar a volach a ghabh na bealha so, mar táimid lag, agus táimid tri ghabhanuiv agus trí chórac.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a shé agus dahad.

Muinín à Die, nuer a dinteар tromycht oruing.

1. An Tiarna.—A' vic, sheasiv agus ná cuir diòt. Bioch nuiún agut asam-sa. Cad tá i gayint ach cayint? Imnion shí lesh an ngeul. Ní vuelean shí i guingiv na clohi. Má ty'n tú ciuntach, din aihrí, uet fén. Má robyn tú do chruinshias glan, ceap at' aigini go niànhir an méid shin d'ulag le grá do Ghie.

Ní iàdfá, fós, fär. ulag le grá do Ghie. Ishé is lú is gaun doit focal cayinti d'ulag, inish is irish, le grá do Ghie.

Agus canahäv go miàrhach rod chô suarach greim er chry ort, ach go vuil do chry clán fós agus gur mó do him i nuini ná mar is ceart?

Tá eagal ort go gáinsí hu. Ní mah leat go lochdófí hu mar gheaul er do chlāntuiv. Ansan dí fláir leat hu fén a ghíona le leah-shgiäl.

2. Ach fiàch islideach ionat fén, agus chisbir conus mar atá inting an tael beó fós ionat, agus gur muar agat na duíni do hásav, bioch gur báh an aigini í.

Ní mah leat ceaun-fé agus náiri d'ulag mar gheaul er na lochduiv atá ionat. Ní mah leat go gasfí leat iad. Tisbeánan san ná fuil fior úlychta er ionat; ná fuil an sál tarneáltá chrosh doit.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Caibidil a sé agus dachad.

Mainighin as Dia, nuair a deintear tromaidheacht orainn.

1. An Tighearna.—A mhic, seasaimh agus ná cuir cor diòt. Biodh main-ighin agat assam-sa. Cad tá i gcaint ach caint? Imigheann sí leis an ngaoith. Ní bhuaileann sí i gcoinnibh na cloiche. Má taoi'nn tú ciontach, dein aithrighe, wait féin. Má mholtú uigheann tú do choinsias glan, ceap at' aigne go ndéanfair an méid sin a dh'fhulang le grádh do Dhia.

Ní fhéadsá, fós, faobhar a dh'fhulang le grádh do Dhia. Is é is lugha is gann duit focal cainte dh'fhulang, anois a's airí, le grádh do Dhia. Agus cad na thaobl go mbéarfadh rud chómh suarach greim ar chroí ort, ach go bhfuil do chroí cláon fós agus gur mó do shuim i ndaoine ná mar is ceart?

Tá eagal òrt go gcáinfi thu. Ní maith leat go lochtóchthai thu mar gheall ar do chlaontaibh. Ansan ní foláir leat tu féin a dhíonadh le leathsgéal.

2. Ach féach isteach ionat féin, agus chisfir conus mar atá intinn an tsaoil beó fós ionat, agus gur mór agat na daoine do shásamh, biodh gur baoth an aigine í.

Ní maith leat ceann-fé agus náire dh'fhulang mar gheall ar na lochtaibh atá ionat. Ní maith leat go gcaifí leat iad. Taisbeánn san ná fuil fior úmluigheacht ionat; ná fuil intinn an tsaoil marbh ionat; ná fuil an saol tarneáltá ar chrois duit.

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ó'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an "Initatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Ach éشت le m'ocal-sa, agus ní chuir-hir sín i neh mili focal de chayint duini.

Fìach, dá n-abarbhí ad' chuингiv gach a viatach mailish a cheapa, cad é an dióval a ghiànnhach shé ghoit dá ninteá é sgùlli hort gan àm tuim a chur aon? A viatach shé oiread agus àn ruibi aváin a vuint as do cheaun?

3. Ach an té nach lashdig a vion a chry ige, agus nach é Die a vion as còir a hùil ige, ni deocuir buereav a chur cr le focailín tromychda.

An té, áfach, gur asam-sa è vion a vuinín ige, agus nach a d'iaruig sheasav er a vrèhùntas fén a vion shé, ni veg àn cagala chyhi ige ruin chayint duini.

Oir is Mishí an brehav, agus ní àrod i volach uem. Is Mishí a chion conas a dintear an ní. Chím cé atá a diànav na h-iàgòra agus cé atá a fulag na h-iàgòra.

Is uem-shi do għluesħi an focal san. Is Mishí do cheaduig an méid shin do kitim amach, ionas go nochtí smuıntı as mórán cruihi.

Is Mishí a húrlig breh er a giuntachегus er a neachiuntach, ach ba vian lurm iad arān do hriail er dùsh le brehùntas fé chelt.

(Tuille an tseachtain seo chughaíomh.)

Ach éist le m' shocal-sa, agus ní chuirfir suim i ndeich mile focal de chaint daoine.

Féach, dá n-abarbhí ad' choinnibh gach a bhiféadfadh mailis a cheapadh, cad é an diobháil a dhéanfaidh ē. Dhuibh ndeinteá é sgraoileadh thort gan aon tsuim a chur ann? A' bhféafadh sé oiread agus aon ruibe amháin a bhaint as do cheann?

3. Ach an té nach laistigh a bhíonn a chroi aige, agus nach é Dia a bhíonn os cómhair a shúl aige, ni deacair buaireamh a chur air le focalín trouaiochta.

An té, áfach, gur asam-sa a bhíonn a mhainighin aige, agus nach a d'jarraídh seasamh ar a bhreith-eamhantas fén a bhíonn sé, ni bheidh aon cagla choicche aige roimh chaint daoine.

Oir is Mise an breitheamh, agus ní aon rud i bhfolach uaim. Is Mise a chionn conus a deintear an ní. Chím cé atá ag déanamh na h-éagċora agus cé atá ag fulang na h-éagċora.

Is uaim-se do għluais an focal san. Is Mise do cheadaigh an méid sin do thuitim amach, ionus go noctħi smuıntı as mórán croidħithe.

Is Mise a thabbarfaidh breith ar an gejontach agus ar an neamħiċċiontach, ach ba mħian liom iad aron do thriail ar dtu is le breitheamħantas fé cheilt.

(Tuille an tseachtain seo chughaíomh.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ó'n aistríúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a sé is triochad ar leanamhaint.)

4. Biom fianuishi an duini amú go minic. Brehuntas fior ishea mo vreh-unutas-sa; sheasó shé agus ní briagnófar é.

Bion shé fé cheilt go minic agus ní nochtahar ins gach ní é ach do veogán.

Ní vión shé amú chyhi, áfach, bioch nách direach jáchan shé i súiliv duini gan chial.

Is chum-sa, dá vri shin, is ceart teacht a dáv gach brehantuish, i n-inead vch a brah er hoil duini fén.

Mar ní hueuing buereav er a viorán, pé ní a litig amach dò le toil Dé. Má dinteár an iàgofir fén er is cuma lesh. Agus ní veg muar-is-fiu er má gluon duini a fairt agus má cosantár é.

Mar meán shé i n-a aiginí gur Mishí an t-E a sgrúdan an ery agus na dró-lana, ná tugum breh do raer ayig ghnuim, ná do raer mar a chítéar le súiliv dána.

Oir is minic gur ciuntach ami' húliv-shi an t-é a braitear neach-ciuntach a súiliv agus i mreáluntais duini.

5. An Sherivishach.—O. a Hiarna Die, a Vrehiv chóir, chôchduig, oyingig, dár fis luigi agus peacúlacht an duini, bí ad' neart agam agus ad' lán vish-nach agam, mar ní leór dom mo chuinsíshias fén.

Is eól doit-shi na níhi nách cól dô-sa, agus dá vri shin má dinteár cáini oram is ceart dom me fén d'úlú, agus é ulag le míni.

Más minic nár glíneas san, malíghom inish é, agus túir do ghrásda ghom írish le h-ionachas go niánchez an veart nís fearfeasda.

Oir ishi do vuar-hrócuiri-shi is ávary ghom mar chúnnav chun mahúinish d'áil uet-shi, agus ní h-i an forántacht a veasing a vev agam mar chosint er mo chuinsíshias fén.

Oir, bioch ná cuirean mo chuinsíshas éngí am' leh, ní féidir lium a réá go sáran san me. Mar, gan do hrócuiri fén, ní féidir d'án duini beo dol sár sé d'huill.

(Caibidil a seacht a's dachad an tseachtaín seo chughaínn.)

4. Biom fiadhnaise an duine amú go minic. Breitheamhantas fior is ea mo bhreitheamhantas-sa; seasóchaídh sé agus ní bréagnóchtar é.

Bion sé fé cheilt go minic agus ní nochtahar ins gach ní é ach do vreh-unutas-sa; Ní bhíom sé amú choiche,

ámhíthach, bioth nách direach a

dhítheachann sé i súilibh daoine gan

é. Bion shé fé cheilt go minic agus ní

nachtahar ins gach ní é ach do vreh-

unutas-sa; sheasó shé agus ní briagnófar

é. Is chum-sa, dá vri shin, is ceart

teacht i dtaoibh gach breitheamhantais,

i n-inead bheith ag brath ar thoil

duine fén.

Mar ní thiocfaidh buaircann ar an bhfioraon, pé ní a tmitíoch amach do le toil Dé. Má deintear an éagóir iéin air is cuma leis.

Agus ní bleidh móris-fiu air ná

ghabhamh daoine a pháirt agus ná

cosantár é.

Mar meághann sé i n-a aigne gur Mise an t-E a sgrúdam an croí agus

na dróvana, ná tugaim breith do réir agthaibh dhomhne, ná do réir mar a chítéar le súilibh daona.

Oir is minic gur ciontach ami' súilibh-se an t-é a braithear neamh-chiontach i súilibh agus i mbréithí-

eamhantas daona.

5. An Seirbhiseach.—O. a Thiglearna Dia, a Bhlreachimh chóir, chónaitheach-

taigh, fhoidhnigh, dráir fíos laige agus peacamhlaucht an duine, bí ad' neart agam agus ad' lán mhisneach acaim, mar ní leór dom mo choimsias fín.

Is cól duit-se na neidhce nách col domh-sa, agus dá bhí sin ná dleintear caineadh orm is ceart dom me fén d'úmlú, agus é dhíthulang le minic.

Más minic nár dñeineas san, maitídhom arís le h-ionachas go ndéanfaidh an bheart níos fearr feasta.

Oir is í do mhór thrócaire-se is sílh-bharaighe dhom mar chongnáin dhíth maithéamhnais d'fháil uait-se, agus ní h-i an fhioraontacht a mheasiann a bheith agam mar chosaint ar mo choinsias fín.

Oir, bioth ná cuireann mo chuinsíshas

éngí am' leh, ní féidir lium a réá go

sáran san me. Mar, gan do hrócuiri

fén, ní féidir d'án duini beo dol sár

sé d'huill.

AITHRIS AR CHRIST.

(Ó'n aistríúchán a dhein an Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a shacht is dahad.

Is fiú an túrycht an ili hays cruatin d'ulag ar a son.

1. An Tiarna.—A vic, na hebireacha crua so a ghlaicuish ort er mo hom-sa, ná brihidish do vishneàch, agus na triubalóidí atá a teacht ort ná leog dóir do neart a ruint er fad asat. Cuimig er mo ghealùint-shi agus buin sólás agus mishneàch aishdi, pé rod a huwig crosta ort.

Tá do ghòlin muar de huarasdal ionam-sa. Tuarasdal gan téora ishea Me.

Ní ve tú avad anso ag obuir go crueg, ná ní ver a fulag na bian so a góny.

Fan leat go fóil beog, agus clúhir deri go mear lesh na h-oleuv. Tiucuig än tráh aváin agus statuig an dua go lér agus an chashimirt.

Ní suarach gear ishea gach ní a imionn le hayimshir.

2. Din an obuir atá le diànav agat. Sàrhig an fionghort dom go dùhrach-dach. Mishi an tuarasdal atá le fail agat.

Bí a shgrí, a lé, a cantuing, a cy, ad' host, a gy Dé ort, a fulag do chruatan le fortuil; is fiú an ghlecsin go lér, agus tuili, an veaha hyrr.

Tiucuig sueneas chút än lá aváin is eól don Tiarna. Ní 'ns lá agus i n'ushi a ve shé agat, mar atá anso, ach 'na holus vihwuan, 'na għlan gan téora, 'na hycháin daingeant, 'na hueneas hocuir.

Caibidil a seacht a's dachad.

Is fiú an tsioruiocht an uile shaghass cruadhtain a dh'fhulang ar a son.

1. An Tighearna.—A mhic, na h-oibreachha cruadha so a ghlaicais ort ar mó shon-sa, ná brisidís do mhisneach, agus na trioblóidí atá ag teacht ort ná leig dóibh do neart a bhaint ar sad asat. Cuimhnigh ar mo gheall-amiaint-se agus bain sólás agus misneach aiste, pé rud a thioċfaidh crosta ort.

Tá do dhōithin mór de thuaraſta!

ionam. Tuarastal gan téora isea Me.

Ní bheidh tú abhfad anso ag obair go cruaidh, ná ní bheir ag fulang na bpian so i gcómhnuí.

Fan leat go fóil beag, agus chuirdeire go mear leis na h-olcaibh. Tiocfaidh aon tráth amháin agus stadaidh an duadh go léir agus an chashmirt.

Ní suarach gearr isea gach ní a dh'imighcann le h-aimsir.

2. Dein an obair atá le déananh agat. Saothraigh an fionghort dom go dùthrach-tach. Mise an tuarastal atá le fail agat.

Bí ag sgrí, ag léigheadh, ag cantainn, ag caoi, ad' thost, ag guidhe Dé ort, ag fulang do chruadhtan le fortail; is fiú an ghleis sin ge léir, agus tuille, an bheatha shiorui.

Tiocfaidh suaimhneas chúghat aon lá amháin is eol don Tighearna. Ni 'na lá agus i n'oiche a bheidh sé agat, mar atá anso, ach 'na sholus bhithbhuan, 'na għlan gan téora, 'na shioċháin daingeant, 'na shuaimhneas shocair.

ANTHRIS AR CHRIOST.

(Ó'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a séacht agus dachad ar leanamhaint.)

Ní diàrrhir an uer shin, Cé háríg
me ó chorpa vásá shin, ná Is mairig
dósa mar tá mo gheòrycht curha a
vaid; mar beg dorí le báis, agus beg
stáinti bhuíuan, gan éin vuereav, agus
beg agut shas, agus ívineas,
cuideácháanas uasal huerc.

3. O, dá viélfá cróingí shiyry na näv
atá ins na flahish inish, agus an solas
glórvar atá 'na dímpal, bioch go rou-
dar tamal fe harcúishni er an sii so,
a drogo meastí gur cheart iad a chur
chun lásh, ní bál ná go n-ulórá hu
fén shys go talav, agus ní bál
gur'veár leat veh sé chosiv na nyini
go lér ná smacht a veh agut er än
duini aváin.

Ní bál gurabé ívineas am tael sho
a rèach uet-ansan. Is àula a rèach
áhas ort trimbalóidi d'ulag er son Dé,
agus do higfá at'aiginí ná suil ní is
tarifí phoit ná gan sín er bih a veh
ig éngi ionat.

4. O, dá mèach an beann ceart
agut er na nibh shin, agus dà meri-
dish greim go doying er chry ort,
conas iàdfá greán inéachor?

Nách fiú an vealha hyry an uili hays
trimbalóidi d'ulag er a son?
Ní rod suarach ryacht na vlahas le
breh nú le cailliúint.
Umpuig t'ayig suas chun na vlahas
dá vri shin. Fiach Mishí, agus mo
nuív am'ochuir. Chuireadar glec vuar
diòv er an säl so. Tá ívineas inish
aeu. Tá sólás inish orha. Táid shiad
ó vält inish. Táid shiad er a sueneas
inish. Tá a n-airílli ghóiv inish fan-
úint am'ochuir-shi a ryacht v'Ahar a
galhav na shiyrychda.

Ní déarfair an uair sin, Cé shaor-
faidh me ó chorpa an bháis seo? ná,
Is mairig domhsa mar tá mo dhuo-
rufocht curtha i bhfaid; mar beidh
bhían, gan aon bhuaireamh, agus
bridh agat áthas, agus aoibhneas,
agus cuideacháanas uasal shuaire.

3. O, dá bliofeifá coróinni siorú na
naomh atá ins na flathais unois, agus
an solus glórñihar atá 'na dtímpal,
bioch go rabbhadar tamall fé thareuisne
ar an saol so, i dtreo go meastí gur
cheart iad a chur chun báis, ní baoi
ná go n-umhlóchthá thu fén sios go
talamh, agus ní baoi ná gurbh' fhearr
leat bheith fé choisairbh na miaoine go
léir ná smacht a bleith agat ar aon
duine amhláin.

Ní baoi gur b'é aoibhneas an tsaoil
seo a bhealbh uait ansan. Is amhlaidh
a bhéad áthas ort trioblóidi d'fhulang
ar son Dé, agus do thugfá at'aigne ni
fuil ní is fairbhi dhuit ná gan suim ar
bith a bheith ag éinne ionat.

4. O, dá mbéadh an beann ceart
agut ar na neithillh sin, agus dit
mbeiridís greim cloimhinn ar chroi
ort, conas théadfa gearán i n-aon
chor?

Nách fiú an bhealha shiorú an uili
shaghás trioblóide d'fhulang ar a son?
Ní rud suarach righeacht na Blifla-
thas le breith nó le cailliúint.
Iompaignigh taghaidh suas chun na
bhíflathas dá bhíri sin. Féach Misí,
agus mo naoimh am' thochair. Chuir-
diòv eadar gleic mhór diobh ar an saol so.
Táid shiad Tá aoibhneas aca. Tá stólaí-
ó vält inish. Táid shiad ar a sueneas
inish. Tá a n-airílli ghóiv inish fan-
úint am'ochuir-shi a ryacht v'Ahar a
galhav na shiyrychda.

(Caibidil a hoclit agus Gachad an tsachtain seo chughaínn.)

AITHRS AR CHRIOST.

(O' aistríúchán a dhéin an tAthair Peacat Ua Faoighaine ar an
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a h-ocht agus dachad ar leanamhaint.)

3. O, cahin a veg deri lesh na h-oleuv sho? Cahin a sárfar me ó ghiærsmacht ayinvian? Cahin a veg v'aiginí socuir ort-sa avaáin, a Hiarna? Cahin a veg v'úhas er fad ionat-sa?

Cahin a ve mé a lán túirshi gan chosc er bih, gan bucreav aiginí ná cuirp?

Cahin a veg shychein daingeann agum, shychein hocuir ná suahfar, shychein lashdig aguslaasm uh, shychein a veg tahiceach, ón ili häv?

A Isa ró valh, cahin a heasól chun Tusa isligint? Cahin a vrenhod glóiri do ryachda? Cahin a ve Tú agum agus gur Tu mo chuid an täl.

O, cahin a ve mé at' ochuir ad' ryacht fén attá olav agat do d' cháirdiv -

Taim anso am' ghibeartach ghealav, a nüig iasachda, ameasc näud, mar a mion cogha gach lá agus an mí-ortiúin.

4. Túir-shi sólás dom' uggineas; lyduig mo vrón; mar is ionat-sa attá mo ghúil er fad; óir ní vayim-shi ach troma-chry ins gach sólás dá dtarraingeann an sül so ghom.

Ishé mo ghúil Tusa vch agam go dlúth, ach ní féidir liom é.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

3. O, cathain a bheidh deire lcis na h-olcaibh seo? Cathain a saorfar me ó dhaorsmacht aimhlían? Cathain a bheidh n'i aigne socair ort-sa amháin, a Thighearna? Cathain a bheidh m'áthas ar fad ionat-sa?

Cathain a bheidh mé i lán tsaoirse gan chosc ar bith, gan buaireamh aigne ná cuirp?

Cathain a bheidh siocháin daingeann agam, siocháin shocair ná suathfar, siocháin lastigh agus lasmuinch, siochain a bheidh tathaiceach ón uile thaoblí?

A Tosa ró mhaitl, cathain a sheas-óchad chun Tusa dh'i rheisint? Cathain a bhreithneóchad glóire do rígheachta? Cathain a bheidh Tú agam agus gur Tu mo chuid an tsaoghal.

O, cathain a bheidh mé ad'fhochair ad' righeacht féin attá ollamh agat do d' cháirdilh ón sioruidheacht.

Táim auso am' dhíbeartach dheallbl, i ndúithigh iasachta, ameasc namhdi. mar a mibionn cogadh gach lá agus an uile shaghas mí-shortiúin.

4. Tabhair-se sólás dom' am' uaistreas; laghdaigh mo bhrón; mar is ionat-sa attá mo dhúil ar fad; óir ní bhfsaighim-se ach troma-chroi ins gach sólás dá dtarraingeann an saol so dhom.

Is é mo dhúil Tusa bheith agam go dlúth, ach ní féidir liom é.

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ó'n aistriúchán a d'hein an tAthair Peadar Ta Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a h-ocht agus dachad ar leanamhaint.)

Ishé mo vian dlílú lesh na níliv | Is é mo mhuian dlílú leis na
shyry, ach bíd na níhi salta agus neithibh siorú, ach bíd na neithe
saolta agus in iannmhianta am' brugha
síos.

Is mian lium am' aiginí veh aish
cùin gash ili ní, ach cuirean an cholan
fé chosh me dom wingeoin.

Er a guma san, is trua mar atáim,
a troid am'chuингiv fén, agus me am'
hriubaloid fén; mo sprid ad'iaruig dol
suas, agus an cholan ad'iaruig fánuint
hús.

5. O, cad a vuil agum á ulag lash-
dig! V'aiginí a brehniú er níliv
shyry, agus ansan iàchta de níliv
salta am' chur annú er vúrnuihi. A
Hiarna Die, ná himig avad uem. Ná
himig a verig ó d'herivishach.

Láig amach do chuid soluise orha
agus sgaip chun fáin iad. Láig do
hyda le cleasiv mo náud, agus curfar
a n-ayirég iad.

Cruingig mo veaur-shi chuit fén.
Cuir as mo cheaun gnóhy an tael sho.
Túir dom go luath veh ábalta er gach
machnav peacúil do ghibirt uem.

Couruig lium, a Ghie na firinci, a
dreo ná cuirbhad sím a n-än tays byshi.
Tair chún, a vishleacht na vlahas,
agus dibir uem gach smuineav drú-
shuil.

Mah ghom, lesli, más minic mach-
nav nach Tusa am' aiginí le líng
úrnuíhi.
Oir adarvíim le firinci gur ró vinic
me a dol annú go muar orha.

Mar is minic ná bím fén san aít
ním am' bí nú am' heasav, ach go
ním san aít 'na merid mo smuinti leo
aun me.

(Tuille an teachtán seo chuglaínn.)

Is mian lion am' aigne bheith os
cionn gach uili ní, ach cuireann an
cholan fé chois me dam'aimhdheoin.
Ar an gcuimha san, is trua mar atáim,
ag troid am'choinnibh féin, agus am'
thriobloid orm féin; mo sprid ad'iar-
aidh dul suas, agus an cholam
ad'iarraidh iannmhaint shioś.

5. O, cad a bhfuil agam ó shulaí
laistigh! M'aigne ag breithníú ar
neithibh siorú, agus ansan éacht go
neithibh saolta am' chur anuí ar
m'úrnuithe. A Thighearna Dia, ná
himig abhfad uain. Ná himig i
bhfeirg ó d'sheirbhís each.

Láimhaigh amach do chuid soluis
ortha agus sgaip chun fáin iad.
Láimhaigh do shaigheada le cleasaibh
mo námhád, agus curfar i n-aimhreidh
iud.

Crimnígh mo imheabhair-se chughat
fén. Cuir as mo cheaunn gnótháí an
tsaoil seo. Tabhair dom go luath
bheith ábalta ar gach machnamh peac-
amhail do dhíbirt uain.

Cabhraízh lion, a Dha na firinne,
i dtroo ná curfaid suim i n-aon tsaghais
baoise.

Tar chuglaí, a nílisleacht rat
bhflathas, agus dibir uain gach smui-
neamh drúiseandoil.
Maith dhom, leis, más minic mach-
namh rách Tusa am' aigne le líng
úrnuíthe.

Oir admhuiglin le firinne gur ró
minic me ag dul annú go mor ortha.
Mar is minic ná bím fén san aít
ní-a mbím am' shuicthe nó am' sheas-
amh, ach go náibim san aít 'n-a
mbeirid mo sunninte leo ann me.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAt hair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a h-ocht agus dachad ar leanamhaint.)

San áit 'na mison mo smuineav ishea|
vím-shi, agus san áit 'na mison an rod
a hainghan lium ishea vion mo
smuineav go minic.

An rod a hinghean lium do raer ná-
diúra, nú ó haíhí veh agam er, ishé is
túshgi hagan chun v'aigini.

Imi éshin ishea a duaruish-shli, a
Iringi: Mar a vuil do stór is aum atá
do chry.

Más do neav atá grá agam, is er

nihilv diağa a ve mé a machnav.

Má shé an säl so a hainghean lium
shé éshian a tael sho a chuirhig áhas
oram, nú is milián sálta do chuirhig
buert oram.

Má shí an cholan is ionuin lium, is
er na nihilv a vuinean lesh a goluing
a veg mo vachnav.

Má shé an sprid is áil lium, is er
nihilv sprídálta is fún lium veh a
machnav.

Oir, na níli a hainghan lium is orha
is mah lium veh a cayint, agus is le
cayint orha is mah lium veh ag ésh-
deacht, agus ish iad a n-ioráha a
luguim availi lium.

Ach moluum-shi an duini shin, a
Hiarna, a iadan cead glueishi hürt
do gach ní sálta er do hon-sa, an
duini a ghinean égean er a nádúr fén,
agus do harneálan er a grosb ayin-
vianta na cola, le neart sprídálta na
h-aigini, i dreó go viadan shé gy glan
do chur suas chút a sueneas aiginí,
agus níli sálta do ghifhirt ueg er fad,
ishdig agus amuh, agus er a guma ean
é fén d'oliu chun páirtí ghráil i
giliarycht na n-aingeal huas.

San áit 'na mbíonn mo sunwincamh
isea bhím-se, agus san áit 'na mbiom
an rind a thaithneann liom isca bhíom
mo smaoineamh go minic.

An rud a thaithneann liom do réir
nádúra, nó ó thaithighe bheith agam
air, is é is túisge thagann chuu
m'aigne.

Uime sin, isea a dubhraíse. ¶
Phírinne: Mar a bhfuil do stór is aum
atá do chroi.

Más do neamh atá grá agam, is ar
neithibh diaolla a Lleidh mé a g-
matluanh.

Má sé an saol so a thaithneann liom
is é séan an tsaoil sco a chuirfidi
áthas orn, nó is misiléan saolta do
chuirfidi buaint orn.

Má sí an cholann is ionmhuiin liom,
is ar na neithibh a bhaincann leis an
gcolainn a bheidh mo mhachtanmh.

Má sé an spioraid is áil liom, is ar
neithibh spiorádálta is ionm liom
bheith ag machtnamh.

Oir, na neithe a thaithneann liom
is ortha is maith liom bhicith ag caint,
agus is le caint ortha is maith liom
bheith ag éisteacht, agus is iad. ¶

Ach molaim-se an duini shin, a
Thighearna, a dhíshéadann cead gluaise
thabhairt do gach ní saolta ar do shon-
sa, an duine a dheinéann éigean ar a
nádúr fein, agus do tharneálan ar an
gerois aimhlanta na colna, le neart
spiorádálta na h-aigne, i dtreó go
bhífadann sé guidhe glan do chur
suas chughat i suaimhneas aigne, agus
neithe saolta do óhibirt uaidh ar fad,
san é féin d'ollmhú chun párite
ghabhall i gclíaráidheacht na n-aingeal
thuas.

(Caibidil a naoi agus dachad an tscachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire in an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a ná agus dahad.
Dúil sa veahy hry; agus na níhi muara atá geaulta 'on vuintir a ghianhig an troid.

J. An Tíarna.—A vic, nuer a vohóir dúil sa veahya hry a teacht chút ad' clury, le shéd ó ghrásda Dé, agus nuer a vohóir gur breá an rodimeacht as a goluing agus teacht a rayrc mo holuish-shi, solus ná tiucuig sgáil er, osguil do chry chun na h-anála san agus glac chút í le mian.

Ansan goiv do vächas 'go dulhrach-dach le Die atá huas, toshc gur deón-nuihach lesh beart den tórd san a ghiaranav doit, teacht chút chó trócur-each, tu ghrísa le n-a ghrá chó muar, tu luóguint le n-a chóchduiv, chó h-ard, i dreó ná diànhach do nádúr fén a chur iachaint ort shleáunú shrys chun níhi sälta.

Oir ní h-as do chuid machnuiv fén ná as do lähár fén a hagan an dúil shin chút. Trí ghrásda Dé a hagan a lehéd a trial ort, nuer jáchan Die anuas ort le trua agus le tashi, ionus a go rayfá er ayig a n-ùlycht agus a viorüntacht, agus gur v'eara-de a ghiansá lu fén d'olú dos na cahanuiv atá rót, agus tu fén a ghluhú lium-sa, agus do hoil a chur le m' hoil ó chry go h-iomalam.

2. Fiàch, a vic; is minic a vion an timi dearag go mal agus fós ná h-eirion an lasuir gan deatach. Er a guma giána, tá duíni aon agus bion a gry er lasa le dúil i níhiv spridálta, ach ní ágan san sá, er fad iad ó ayinviantuiv na cola.

Tími shin ní h-a n-onóir do Glie er fad a għinid shiad na níhi a vion acu ú jaruig er chó dian.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Caibidil a naoi agus dachad.

Dúil sa bheatha shiorui; agus na neithe móra atá geallta dhon mhuintir a dhéanfaidh an troid.

J. An Tighearna.—A mhic, nuair a mhó'hóchair duil sa bheatha shiorui ag teacht chughat ad' chroi, le séid ó għrasta Dé, agus nuair a mħothόchait gur breá an rudimeacht as an scolainn agus teacht i radħarc mo sholuiss-se, solus ná tiocfaidh sgáil air, osgail do chroi chun na h-anála san agus glac chughat í le mian.

Ansan gabh do bhuidheachas go dùthraħtach le Dia atá thuas, toisc gur deónuitheach leis beart den tsord san a dhéanamh duit, teacht chughat chómh trócaireach, tu għriosa dh le n-a għrä chόmħ mör, tu thóga int le n-a chόmħacha taibh chόmħ h-árd, i dtrċó ná déanfaidh do nádúr fén a chur fhiachaint ort sleamluu sios chun neithe saolta.

Oir ní h-as do chuid machnaim! fén ná as do shaothar fén a thagħġi an dúil sin chughat. Tré għrasta Dé a thagħġam a leithéj il-agħiex, tu għiexan Die nuair ġiexha minn Dia anuas ort le trua agus le taise, ionus go ragħthā ar aghajnej i-n-ūmlu uieħi aktus i bhfor-aontach, agus gur bhifhearr-de a dhéansá thu fén d'ollmhū dos na cathanaibh atá romhat, agus tu fén a dħlūtħu lion-sa, agus do thoil a chur le ni' thoil ó chroi go h-iomalam.

2. Féach, a mhic; is minic a bhionn an teine deareg go maith agus fós ná heirigheann an Jasair gan deatach. Ar an għuma gcéadna, tá daoine ann agus bion a għroġi ar lasadh le duil i neithib spioradálta, ach ní shħagħann san saor ar fad iad ó ainnħiantaibh na colna.

Tíme sin ní h-i onóir do Dħia ar fad a dħnejid siad na neithe a bhionn acu 'i jaarraidh air chόmħ dian.

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ón aistríúchán a dhéin an t-At hair Poalair O Laoghlaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a naoi agus dachad ar leanamhaint.)

Is minic gurab'ín mar a vion an shgial agat-sa, lesh; dá ghéni a vion rod agat dá iaruig er Ghie, nach a n-onoir do Ghie er fad a vion tú á iaruig.

Ní féidir a réí go vuil ínting er son Dé, go fior ghlan, má tá cuid den inting er vaha le duini fén.

3. Ní h-é an rod a hainghan leat fén agus atá tairifeach doit fén is ceart doit a iaruig, ach an rod a hainghan lium-sa agus a húrlig onóir dom. Brenhig an shgial i geart agus chuir go vuil shé ceart agat vórdú-sa do chur roimí gach mian leat fén, agus tosach a huirt dò.

Is eól dò-sa do vian. Airim tóisna go minic. Ba vah leat veh inish sár sáválta a nglóiri cluungi Dé. Tá do ghníl inish a bálás shyry na vlahas agus san ívineas atá aum. Ach nior hainig an t-aum san fós. Aum nach é shin atá fós aum; aum coguig; aum crua ebiri; aum triallach.

Ba vah leat go lionfí hú lesh an Ard Vah. Nil san er do chumas fós.

Is Mishí an t-Ard Vah. Bí a súil lium go daguig ryacht Dé.

4. Ní muar tu briàil tuili er a dalaí so, agus tu chur trí vórán eli ebiri.

Túrsar roiyint sólásh doit uvereanta, ach níl do háh sólásh le fail agat.

Glac mishneach, dá vrí shin, agus bí cróga i riannav agus a vulag nihi atá bun-aish-ciún lesh an says a hainghach leat.

Ní muar doit an nógħuini do chur umat, agus duimi eli għiñav diot fén.

Ní muar doit, go minic, an rod ná taingħan leat do għiñav, agus an rod a haingħan leat d'jägħiġ ad' għieg.

An rod a hainghan le cach raya shé chun cing, agus an rod a haingħan leat-sa ni curfar chun cing ē.

An rod a diàrħig cach éshdsar lesh; an rod a diàrħi-shi ní curfar sim aun. Loiricig cach rod, agus għeo shé ē. Loiricir-shi rod, agus ní vayir ē.

(Tuille an tseachtaen sco chughajin.)

Is minic gur b'ishin mar a bhloġġ an sgħaj agat-sa, leis; dá dhéine a bhloġġ rud agat jidha ijarraidi ar Dħia, nach i n-onoir do Dħia ar fad a bhloġġ tū a ijarraidi.

Ní féidir a rá go bħiex il-intim ar son Dé, go fior ghlan, má tá euid den intim ar mhajithe le duine fén.

3. Ní h-é an rod a thaithneann Jeat fén agus atá taribbeach duit fén is ceart duit a dhixxraidi, ach an rud a thaithneann liom-sa agus a tabħarisidh onóir dom. Breithunigh an sgéal i geart agus chiexi go bħiex sé ceart mörħi-sa do chur roime għach mian leat fejn, agus tosach a thalhairet do. Is eol domħ-sa do mhian. Airigħiż go minic. Ba mħaith leat bleiħ anois saor sabħħalta i ngħoirc clainne Dé. Tá do dħu li anois i bählus sioru ma bħflathas agus san zoibhneas atá ann. Ach nior thainig an t-am san fós. An nisch é sin atta fós ann; am cogaidh; am crudħi oibre; am trialach.

Ba mħaith leat go lionfí thu leis an Ard Mħaith. Nil san ar do chumas fós.

Is Mise an t-Ard Mħaith. Bí ag súil lion go dtgħaidh rigħeacht Dé.

4. Ní mór tu thriail tuill ar an dħalamu so, agus tu chur tri mħorru eile oibre.

Tabħarfarr roinnt sħaliex duit wair-canta, ach nill do shħaith sóiās le fail agat.

Għaqiex misneach, dá bluri sim, agus bি erodha i nleħanamħ agus i bħfulang neithe atá bun os ciom leis an sagħas a thaithħseadħ Jeat.

Ní mór duit an nuadhuu do chur umat, agus duine eile dhéanamħ diot fien.

Ní mór duit, go minic, an rod ná taithneam leat do dħeanamħ, agus an rod aha iż-żejt a dhixxaint a dħiha.

An rod a haingħan le cach raya shé chun cing, agus an rod a haingħan leat-sa ni curfar chun cing ē.

An rod a diàrħig cach éshdsar lesh; an rod a diàrħi-shi ní curfar sim aun. Loirigħiż cach rod, agus għeo shé ē. Loiricir-shi rod, agus ní vayir ē.

(Tuille an tseachtaen sco chughajin.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthmair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a naoi agus dachad ar leanamhaint.)

5. Beg cách muar i miàluiv duini.
Ni veg t'ainim-shi i miàl éngi.

Gheóig cách so agus súd le diànav.
Ni measfar gur fiú husa ärod a húirt
le diànav doit.

Cuirhig nili den téord san gruem ort
uvereanta, agus diànhir gniov nuar mäh
má uilgean tú iad gan louirt.

Le nílív ten téord san ishea is gnáh
sherivíshash an Tiarna do hriàil, fiài-
chuint cad é an aid a iatach shé dol
er é fén do hiàna agus do vrishi ius
gach ní.

Is beog má tá éngi eli 'nar gá ghoit
do hoil fén do vású oiread agus is gá
ghoit é ghiànav nuer a chihir rody dá
niànav a guingiv do hoili, agus go
gahir cur suas leó; go muar muar má
órduitear doit rod a ghiànav ná fuil,
dar leat, än chial lesh ná än tairiù
aun.

Agus ós rod é go vuilir fé smacht,
agus ná leofá cur a n-ay an údarásh
atá as do chiún, mohyn tú gur crueg
an rod veh a gluashachit fé hini méri
duini eli er fad, gan do hoil fén a
leanúint inéachor.

6. Ach meáig, a vic, tora an chrua-
tuin shin; a ghiuracht go meg deri
lesh; agus an tuarasdal nuar atá le
fáil as. Cuimig er shin, agus i n-inead
sueriùn do chur ort is áula a chuirhi
shé áhas muar ort agus sólás na
foyingi.

Oir, mar ghiolycht as a doil meog
san atá agat dá leoguint uet inish, beg
do lán toil fén agat er baul, a galav
na shyrychda, er neav.

Er neav inshea gheóir do hoil fén
ins gach ili ní. Er neav ishea gheóir
do vian er gach än tays cuma 'nar
fèdir doit dul a chur a ròd.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

5. Beidh cách mór i mbéalaibh
daoine. Ni bheidh t'ainim-se i mbéal
aoinne.

Gheóbhaidh cách so agus súd le
déanamh. Ni measfar gur fiú thusa
aon rud a thabhairt le déanamh duit.
Cuirflich neithe den tsórd san gruaim
ort uaireanta, agus déansfair gniomh
mór maith má fluiligeann tú iad gan
labhairt.

Le neithibh den tsórd san isea is
gnáth seirbhiseach an Tighearna do
thriail, féachaint cad é an fhaid a
fhéadadh sé dul ar é fein do shéanadh
agus do bhriseadh ins gach ní.

Is beag mà tá aon ní eile 'nar gá
dhuit do thoil fein do bhású oiread
agus is gú dhuit é dhéanamh nuair a
chífir rudaí dá ndéanamh i gcoinnibh
do thoile, agus go gcaithfir cur suas
leó; go mór mór má órduighthear duit
rud a dhéanamh ná fuil, dar leat, aon
chiall leis ná aon tairbhe am.

Agus ós rud é go bhfuilir fé smachit,
agus ná leomhsá cur i n-aghaidlí an
úighdaráis attí os do chionn, mothuionn
tú gur cruaidh an rud bheith ag
gluaiseacht fé shíneadh méire duine
eile ar fad, gan do thoil féin a lean-
mhaint i n-aon chor.

6. Ach meáigh, a mhic, toradh an
chruatán sin; a ghiorracht go mbeidh
deire lás; agus an tuarastal mór atá
le fail as. Cuimhnigh ar sin, agus i
n-nead scirbhithin do chur ort is amh-
laidh a chuirfidih sé áthas mór ort
agus sólás, sólás na foidhne.

Oir, mar dhíoluiocht as an dtoil
mbeag san atá agat dá leigint uit
anois, beidh do lán toil féin agat ar
ball, i gcaitheamh na sioruiochta ar
neamh.

Ar neamh isea gheóbhair do thoil
fén ins gach uile ní. Ar neamh isea
gheóbhair do mhian ar gach aon
tsaghais cuma 'nar féidir duit dul a
chur i rud.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistíriúchán a dhein an tAithair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a naoi agus dachad ar leanamhaint.)

Er neav a veg sheliv gach mahasa agat, agus ní gá ghoit än eagal a veh ort go n-iméó shé uet chyhi.

Beg, er near, tusa agus Mishí er än toil avuin. Ní veg mian lasmuil ghiom agat, ná mian fé lech.

Ní reb éngi a cur ad' chuingiv ansúd, ná éngi a gréan ort, ná éngi a cur cosc leat, ná éngi a sáru ort. Gach ní a iarrhir bே shé agat, agus beidh gach mian leat lán társa, gan easnav er bili.

Túrhad-sa ghoit ansúd glóiri mar ghiolycht as a darcuishni ulligean tú ansó, mola mar ghiolycht as a ngruem, agus, mar valuirt er an inead ishal atá anso agat, cahir rioga ansúd er feag na shyrychda.

Ansúd a chífar tora na h-úlychda, áhas i nieg cruaatin na h-airtí, agus cróing na glóiri don vuintir a uillig an smacht go toilhanach.

7. Dá vrí shin croum do cheaun inish fé láiv gach éngi, agus ná bac cé a diárhig so, ná cé a órdóig súd.

Ach tuir airi rah don méd sho. Peoche duini os do chiún, nú duini fe d'vun, nú duini er än dol leat, a iarrig rod ort, nú do hisbeánhig doit gur mian lesh é, glac an shgial go breá raeag agus an rod a h-iarsar ort a għiànav, din é go sonavar agus go dea-chrych.

Loirgeach duini so agus duini eli súd. Bioch duini a myv as so agus duini eli a myv as súd, agus tugtar dòiv na mifti mola. Ná din-shi myv as so ná as súd, áfach, agus ná cuir-each éngi áħas ort achi an rod a għiànhig úlu ort lén, agus do chuirhig v'onoir-shi agus mo hoil chun cing.

Shidé is ceart doit-shi a iaruig, go duri għolix idher Ghie de d'għruim a għony, peoċa beaha nú bas doit.

(Caibidil a caogad an tseachta in seo chugħainn.)

Ar neamh a bheidh seilbh gachi maitheasa agat, agus ní gádh dhuit aon eegla bheithi ort eo n-iméoidh se uait choicħe.
Beidh, ar neamh, tusa agus Mise ar aon toil amħain. Ní bheidh mian lasmuich dħliom agat, ná mian fé leith.

Ní bheidh aoinne ag cur ad' choinnib ansúd, ná aoinne ag gearán ort, ná aoinne ag cur cose leat, ná aoinne ag sáru ort. Gach ní a dh'iarra fair beidh sé agat, agus beidh mian leat lán tsásta, gan easnamh ar bith.

Tabħarrad-sa dhuit ansúd glóire mar dhioluniocht as an dtarcuisne dh'fhui!-ingeann tú ansó, molədħ mar dhiol-uiocht as an ngruajim, agus mar mħallajiet ar an inead īseal atja apso agat, cathaoir rioga ansúd ar fegħi nā ssorufoscta.

Ansúd a chífar taradli na h-úmlu: ochta, áħtas i ndiaidh cruatain na h-aithrigħe, agus coroġi na glóire don mhuintir a dh'fluiling an smacht go toilheanach.

7. Dá blhr̥ sin erom do cheann anois sé láimh għej aoinne, agus ná bac cé a déarfaidh so, ná cé a dh'ordóidh súd.

Ach tabħair aire mħaith don nécid seo. Péċu duine os do chionn, ná duine sé d'blun, ná duine ar son dul leat, a dh'iarra idh rud ort, ná do thaisbeánsaidh duit gur mian leis é, glac an sgéal go breá réidh agus an rud a h-iarrar ort a dhéanamh, dein é go fonnamhar agus go deaġh chroi-dheach.

Loirgeadu duine so agus duine eile súd. Biodek duine ag maoiħdeamh as duini eli a myv as súd, agus tugtar dòibh na mille súd, agus tugtar dòibh na mille moladħi. Ná dein-se maoiħdeamh as so ná as súd, ámħthach, agus ná cuir-each éngi áħas ort achi an rod a għiànhig úlu ort lén, agus do chuirhig v'onoir-shi agus mo hoil chun cing.

Sidé is ceart doit-shi a iaruig, go duri għolix idher Ghie de d'għruim a għony, peoċa beaha nú bas doit.

(Caibidil a caogad an tseachta in seo chugħainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistríochán a dhéin an tAthair Peadar O Laoghaire ór an
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a caogaíodh.

Conus mar is ceart don dihach é fén d'ágáilt fé Ghie.

1. A Hiarna Die, Alair ró näifa, mola go déo leat, mar tá gach ní do raer do hoili näifa, agus is mah gach ní a ghinean Tú.

Gurab ionat-sa a gheóig do heriv-íshach áhas! Nár ghei shé ñin áhas ion fén ná i n-éngi eli, óir is Tusa avain is fior-áhas aunn. Is Tusa mo ghóchas-sa agus mo chróng, mo gháirdeachas agus v'onóir, a Hiarna Die.

Cad tá agat' herivíshash ach a vuer shé net-shi, agus gan ñin tedeal ige chuiig?

Is leat-sa an ili ní, gach ar huguish agus gach ar ghinish.

Is duini dealav mishí, agus túim a fulag mo chruatuin ó m'óigi. Uercanta bion v'aiginí buarha agus me a shili na neór, agus uvereanta bion v'aiginí buarha inti fén mar gheaul er na droh viantuv a vion a cur erhi ón ili häv.

2. Ishé is fada lium go vayd sueneas. An sueneas atá agat' chluing-shi ishé atá ueni, an chlaun a chohyn Tú le solus do hólásh. Má hugan Tú ghom an sueneas san, má leogan Tú an t-áhas näifa san ish-deach am' chry, beg mo chry at' vola go ccórlar agus go diagá.

• (Tuille an tseachtain seo chluighainn.)

Caibidil a caogaíodh.

Conus mar is ceart don ditheach é fén d'fhágáilt fé Dhia.

1. A Thighearna Dia, a Athair ró naomhíha, moladh go déo leat, mar tá gach ní do réir do thoile naomhtha, agus is maith gach ní a dheineann Tú. Gurab ionat-sa a gheóbhaidh do sheirbhíseach áthas! Nár gheibhidi sé aon áthas ann féin ná i n-éinne óir is Tusa amháin is ffor-áthas ann. Is Tusa mo dhóchas-sa agus mo chorón, mo gháirdeachas agus m'ondir, a Thighearna Dia.

Cad tú agat' sheirbhíseach ach a bhfuair sé uait-se, agus gan aon teidiol aige chuiige?

Is leat-sa an uile ní, gach ar thugais agus gach ar dheinis.

Is duine dealbh misce, agus túim a fulang mo chruatain ó m'óige. Uercanta bionn m'aigne buartha agus me a ag sile na ndeór, agus uaireanta bionn m'aigne buartha inti fén mar gheoll ar na droch mhiantaibh a bhíonn ag cur virthi ón uile thaobh.

2. Is é is fada liom go bhíaghad swaimhneas. An swaimhneas atá agat' chlainn-se is é atá uaim, an chlann a chothúonn Tú le solus do shóláis. Mú thugann Tú dhom an susaimhneas san, má leigean Tú an t-áhas näifa san ish-naomhtha san isteach am' chros, beidh mo chroi at'mholadh go ceolúdar agus go diadha.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a caogad ar leanamhaint.)

Ach má haruigean Tú uem Hu sén,
mar is gnáh leat a ghiànav go h-ana
vinic, ní ve mé ábalta er gluashacht
er eyig ad' aihantuiv. Ní veg agam le
diànav ach me fén do chahav er mo
ghlúiniv agus veh a busla v'uicta. Ní
veg an shgiàl agam mar a ví iné agus
arú, 'nè, nuer a ví do holus er lasa aish
ciún mo ching agus nuer a ví ré agáh
do shgiahan-sa, clúduihi ós na caha-
nuiv a ví a brú ishdeach oram.

3. A Alír ró cheart, ró ionvolta, tá
an t-aum aun chun do herivishig do
hriail.

A Alír atá ró ghrávar, is ceart do d'
herivishach rod égin d'ulag ar do hon
an uer sho.

A Alír na glórír shyry, tá taguihi an
t-aum so ab' eól doйт ón shyryacht "a
vth a teachi, an t-aum 'na gahach lo
herivishach clächló d'ulag, er feag
ayimshiri, ón däv amuh, agus é beo a
góny, áfach, as do chóir-shi lashlig; an
t-aun 'na gahfí é harcuishniú, agus é
úlú, agus é leaga er lár as cōir duíni,
agus é chly le tengreas agus le lagachar,
i dreó go viatach shé eiri írish, i
n-éneacht leat sa, a lóchuint a toluish
nó, agus go vaych shé an ghlóiri ins
nu flashish.

Ach má tharraingeann Tú uaim Thu
féin, mar is gnáth leat a dhéanamh go
h-ana mhinic, ní bheidh mé ábalta ar
gluaiseacht ar aghaidh ad' aithean-
taibh. Ní bheidh agam lé déanamh
ach me féin do chaitheamh ar o
ghluinibh agus bheith ag bualadh
m'uchta. Ní bheidh an sgéal agam
mar a bhí indé agus arú 'ndé, nuair
a bhí do sholus ar lasadh os cionn mo
sgíathán-sa, clúdaithe ós na cathanaibh
a bhí ag brughadh isteach orm.

3. A Athair ró cheart, ró ionmholtá,
tá an t-am ann chun do sheirbhísig do
thriail.

A Athair atá ró ghrádhmhar, is
ceart do d' sheirbhíseach rud éigin a
dh'fhulang ar do shon an uair seo.

A Athair na glóire síorúi, tá tagaithé
an t-am so ab' eól duit ón sioruiocht
a bheith ag teacht, an t-am 'na gcaith-
feadh do sheirbhíseach claochlódh
dh'fhulang, ar feadh aimsire, ón
dtaobh amuich, agus é beo i gcómhnú,
ámhach, os do chómhair-se, laistigh;
an t-am 'na gcaithfí é tharcuisníu, agus
dh'úmhlu, agus é leagadh ar lár os
cómhair daoinc, agus é chlaoidh le
teinneas agus le lagachar, i dtreo go
bhféadfaidh sé eirighe arís, i n-aon
eacht leat-sa, i lóchaint an tsolus una,
agus go blisfagadh sé an ghlóire ins na
flathais.

A Athair ró naomhla, sin mar atá órduihi
úrdaithe agat sa, siné do thoil naomhla,
agus an ní a dh'órduighis is é atá
déanta.

A Alír ró näfa, shin mar atá órduihi
agat-sa, shiné do hoil näfa, agus an ní
a órduish ishé atá diànta.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a caogad ar leanamhaint.)

4. **Oir is four uet-shi** do d' charuid leoguint dò triubalóid dulag er a äal so le grá ghoit, pé tráth 'na diucuig an triubalóid, nu pé duini é n-ar cheaduillach leat an triubaloid do beacht.

Gan do hoil-shi, ná gan clúsh, ní hitean éngí amach er a säl so.
Is mah an vail oram-sa, a Hiarna, gur úlysh me, ionus go volumóing t'forántacht, agus go guirhing uem gach muar-is-fiú agus gach ciri-an-áirdi,

Is mah an vail oram gur cuireag mo ghnuish er lasa le näiri, i dreó nach ó ghuini a vead a brah er hólás, ach net-shi.

Tá folurnha agam, lesh, as a méd sho, conus mar is cóir dom sgáura veh oram ruimi do vrehúntas attá dohiscehi, mar go guirean Tú pionós er a giuntach agus er a neahintacht i n-éneacht, agus san gan jàgóir ná ayinchheart a ghiànav.

5. Verim a vichas leat nár águish mo ghróh vearta gan piana. Do ghoush do blattuiv giàra oram. Chuirish pianta aiginí agus chuirp oram. Nil éngi fén sber er a dalav so chun sólásh a huirt dom inish ach Tusa, a Hiarna Die, a Liaig spridálta na n-anam. Is Tu a vuilean agus do leishan, do verean shys go h-ifirean agus do hugan amis irish. Tá do smacht as mo chiùn agus ishí do bhat a ghiànlig me heagasc.

(Tuille an tseachtaín seo chughaim.)

4. Oir is fabhar uait-se do d' charuid leigint do triobléid a dhí' fhulang ar an saol so le gradh dhuit, pé tráth 'na dtiocfaidh an trioblóid, nó pé duime 'n-ar cheadlaitheach leat an trooblóid do theacht.

Gan do theil-se, ná gan chuis, ní thuiteann aon ni amach ar an saol e'. Is maith an bhail orn-sa, a Thigh-earna, gur úmhlughus me, ionus go bhfoghlumóchainn t'fhíoraontacht, agus go gcuirifinn uaim gach móris-fiú agus gach eirighe-an-áirle.

Is maith an bhail orm gur cuireadh mo ghnúis ar lasadh le näire, i dtreó nach ó dhaoine a bhead ag brath air shólás, ach uait-se.

Tá foghlumtha agam, leis, as an méid seo, conus mar is coir dom sgannradh bheith orm roimh do bhréith-eamhantas atá dothuigthe, mar go guircann Tú pionós ar an gciontach agus ar an meamhchiontach i n-aon-fheacht, agus san gan éagcoir ní aineheart a dhéanamh.

5. Bheirim a bhlinidheachas leat nár fhágais mo droch bhearta gan pianadh. Do ghabhais do shlataibh geara orm. Chuiris pianta aiginí agus chuirp orm. Nil éinne fén spéir ar an dtalamh so chun soláis a thabhairt dom anois ach Dia, Liaig Tusa, a Thighearna spioradálta na n-anam. Is Tu a bhuan-eann agus do leighseann, do bheireann sios go h-isfrean agus do thugann aimios airis. Tá do smacht os mo chiùn agus is é do shlat a dhéanfaidh mo theagasc.

(Tuille an tseachtaín seo chughaim.)

AITHRIS AR CHRISTO.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar O' Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a caoghadh ar leanamhaint.)

6. Fiàch, Aluir, a ghrá, is ad' lâiv-shi atáim. Cromuim me fén shys fé smacht do hlaiti.

Buel mo ghróum agus mo vuineál go luig an caum atá ionam do raer do hoili näfa.

Din sherivishach úl, cneasda ghliom, 65 Tu is mah chun san a ghiànav, 1 dreó ná cuirhad cor diom feasda ach do raer do hoili-shi.

Fágum fút, le sinachdú, me fén agus gach ní is lium. Is fear an smacht inish ná an smacht er baul.

Is eól duit-shi gach ili ní, agus gach ní fé leh, i guinshias an duini. Is eól duit na nihi atá le teacht sar a daguid shiad, agus ní gá ghoit go neósach éngi ghoit, ná go durhach éngi fláraw doit, er na nihiu a hitean amach er a säl so.

Is eól doit cad é mo leas-sa, agus an tarifisi atá a vulag péni chun merigi na beacy do ghlana den anam.

In'ir do hoil oram. Shiné atá uem. Fiàch er a meaha feacúil atá caiti agam. Is eól doit-shi nís fear ná mar is eól d'éngi cad é an says an vealha san.

(Tuille an tseachtaín seo chughainn.)

6. Féach, a Athair, a glurá, is ail láimh-se attáim. Cromuim me féin sios fé smacht do shlaite.

Buail mo dhrom agus mo níluineál go luighidh an cam atá ionam do réir do thoile naomhthia.

Dein seibhiseach úmhal, cneasta dhíom, 6's Tu is maith chun san & dhéanamh, i dtreó ná cuirfead cor diom feasta ach do réir do thoile-se.

Fágaim fút, le smachtú, me féin agus gach ní is liom. Is fearr an smacht anois ná an smacht ar ball.

Is eól duit-se gach uile ní, agus gach ní fé leith, i gcoinsias an duine.

Is eól duit na neithe atá le teacht sar a dtagaid siad, agus ní gá dhuit go ncósadh aoinne dhuit ná go dtabharfadh aoinne foláramh duit, ar na neithibh a thuiteann annach ar an saol so.

Is eól duit cad é mo leas-sa, agus an tairbhe atá i bhfúlang péine chun meirge na bpeacaí do glanadh den anam.

Imir do thoil orm. Féach ar an mbeathá pheacamhail atá caithte agam. Je eól duit-se níos fear ná mar is eól d'aoinne cad é an saghas an bheathá san.

Siné atá uaim.

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ó'n aistriúcháin a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a caogadh ar leanamhaint.)

7. Tuir dom, a Hiarna, cólas do chur er a rod er ar cheart cólas a veh ig duini, grá húirt don rod dár dual grá, mola húirt don rod is fear a hainghan leat-sa, meas a veh agam er a rod is luachvar leat-sa; grán a veh agam er a ní go vuil grán agat-sa er.

Ná leog dom brehniú ghiànaw do raer rayire súl na cola, ná brehúnas do leaga do raer éshdeacht cluas duini neahuishgeanacha; ach nihi so-ishghi agus nihi spridálta d'ahint ó cheile le brehúnas do raer na firringi; agus, har gach illí ní, veh coitianta a fiachar uint cad is fear a réhid le d'hoil-shi agus le t'inting.

8. Téan brehúnas an duini amú go minic. Agus a dol amú a víd muintir a tael sho nuer ná tuguid shiad ach don rod a hagan fé n-a huilliv.

Cad é an seaus a chuirean shé er ghuini duini veh á réá gur fear muar é?

Cuirean meaultóir meaultóir amú, agus cuireann bäh bäh amú agus cuireann cäch cäch amú, agus cuireann lag lag amú nuer a víd shiad a mola a chéili go h-ard. Agus go dein is a cáine a chéili a víd shiad nuer is dó leo go míd shiad a mola a chéili. Oir an méd a chionn Tusa veh a gnuini shiné díreach an méid atá aon, agus níl a hili, ader Próinshias úl náfa.

(Caibidil a li-aon agus caogad an tseachtain scoi chughaíim.)

7. Tabhair dom, a Thighearna, colus do chur ar an rud ar ar cheart colus a bheith ag duine, gráth thabhairt don rud dár dual grá, moladh thabhairt don rud is fear a thaithneann leat-sa, meas a bheith agam ar an rud is luachmhar leat-sa; grán a bheith agam ar an ní go bhfuil grán agat-sa air.

Ná leig dom breithinní dhéanamh do réir radhaire súl na colna; ná breithéamhmas do leagadh do réir éisteacht cluas daoine neamhlhuscionacha; ach neithe sotheisgithe agus neithe spioradálta d'aithint ó cheile le breitheamhantas do réir na firinne; agus, thar gach uile ní, bheith coitcianta a feachaint cad is fearr a réidhfidh le d'fhoil-se agus le fíntinn.

8. Téigheann breitheamhantas an duine amú go minic. Agus ag dul amú a bhíid muintir an tsaoil seo nuair ina tugaid siad grá ach don rud a tháinntí le n-a shrúilibh.

Cad é an seabhas a chuireann sé ar dhuine daoine, bheith á rá gur mor é?

Cuireann meaultóir meaultóir amú, agus cuireann baoth baoth amú, agus cuireann lag lag amú nuair a hinni siad ag moladh a chéile go h-ard. Agus go deimhín is ag cáineadh a chéile a bhíid siad nuaid is dloich leo go mbid siad ag moladh a chéile. Oir an méid a chionn Tusa bheith i nduine siné díreach an méid atá aon, agus níl a thuille, adeir Próinsias umhal naomhtha.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistríúchán a, dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a h-äi agus cäggad.

Is ceart dùing ar níhal a ghiánav i n-eibreachuiv beoga, nuer nach fédir ling leanúint er na hebireachuiv muara do Shiànnav.

1. An Tiarna.—A vic, níl er do chumas leanúint a góny a sárhú na fiorántachda er a gunna is déni, má veh a diànav dlúh-vachnuiv er a gunna is írdi. Ní fláir doit er ueruiv, mar gheaul er a smól d'ág peaca a tinshir ort, tu fén d'Íshliú, agus bioch gur a guingiv do hoili é, agus gur le turishi é, ualach na beatha cláenai sho d'úmpar.

An aid a veg an cholan sôurhach 'na h-ualach ort, beg turishi ort agus troma-chry.

An aid a ver sa choluing, dá vri shin, ní fláir doit veh go minic ag iàguíni mar gheaul er an ualach; toisic ná leogan an t-ualach san doit veh do hyr a machnav agus a brenhú er nihev spridálta.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Caibidil a h-aon agus caogad.

Is ceart dúinn ár ndícheall a dhéanamh i n-oibreachaibh beaga, nuair nach féidir linn leanamhaint ar na hoibreachaibh móra do dhéanamh.

1. An Tighearna.—A mhic, níl ar do chumas leanamhaint i géomhnui a saothrú na fíoraontachta ar an gcuma is déine, ná bheith ag déanamh dlúthmhachtnaimh ar an gcuma is aoidc. Ní foláir duit, ar uairibh, mar gheall ar an smól a dh'fhág peaca an tsinsir ort, tu féin d'íslíú, agus, biodh gur scoinnibh do thoile é, agus gur le tuirse é, ualach na beatha cláoine seo d'iomchar.

An fhaid a bheidlí an cholann somharbhthach 'na h-ualach ort, beidh tuirse ort agus troma-chroi. An fhaid a bheir sa cholann, dái bhri sin, mí foláir duit bheith go minic ag éagcaoine mar gheall ar an ualach; toisic ná leigheann an t-ualach san duit bheith do shiør ag machtnamh agus ag breithniú ar neithibh spioradálta.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

• [Limattio Chris](#)

On aistílúidh an dhlán an tAthair Peadar Ó Laocháire ar an

AN TRÍOMHADH LEABHAR.

Caibidil a haoan agus caogad ar leanmhaint.)

Is math an rod doit, an uer shin,
impaill er ehlighiv tila, corportha, agus
laigniti hasav le dea-ehuorhiv; tila;
partha, agus t'ainne shasamh le deagh-
neach agus go maine himeach go
chuit. An tar spridialta at a ort, agus
an t-uengineas, sa dulig iasachda,
dulag go toyinngeach, chuin go diucad-
sa chuit, agus go gurihad deri lesh a
dairt agus lesh an negineas.

Turhad-sa eholit, an uer shin, gan a
Tabhairfead-sa dhuin, an uar sin, gan
bhreith at aigne agat.
Osgalochad amach os comhair do
shul talamh aluin na Sgeirbhinnie
Dindha, i dres go dtosnochtair ar
ghluaiseacht fan slí maitheanta le mor
chroide agus go ndearfai: Xi tri-
triboloidi na haimse seo iad a chur
i gcomortsas leis an neglige atá le
teacht, an ehlighre do nochtair ionaime.

Agloiri atá le teacht, an ehlighri do
shlo iad a chur a gomortsas lesh a
vailimata le muar chly, agus go níar-
dosanóir er ghluashacht fan shli-
ailling na Shgrivilli Diage, i dres go
váilimata le muar chly, agus go níar-
agut.

Osáidil síneach os cír do hui talav-
ghluaiseacht fan slí maitheanta le mor
Dindha, i dres go dtosnochtair ar
ghluaiseacht fan slí maitheanta le mor
chroide agus go ndearfai: Xi tri-
triboloidi na haimse seo iad a chur
i gcomortsas leis an neglige atá le
teacht, an ehlighre do nochtair ionaime.

(Cáibidil a do agus caogaí an tseachtain seo chugáin.)

Cáibidil a dhéanamh agus caogaíodh an tseachtain seo chluighainn.)

Digitized by srujanika@gmail.com

ANTHROPIC CHRIST

AN TRIOMHADH LEABHAR.

C. S. COOPER

AITHRIS AR CHRIOSST.

(Ó'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire agus
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a dó agus caogad ar leanamhaint.

Sguil lium tamal beog, go ninead mo vuert d'iàgúini, sar a n-imiod chun an háiti atá doracha, clúduihi le sgamal an vás.
Cad é is mó atá agut le hiarraidh ar a beacach atá ciuntach, mí-ortiúnach, ach go n-úlóch shé é fén agus go niánchez aihris?

A nólás cry firingeach ishea gheitear súil le mahaúnachas. Ishé a hugan shiúchán Dé ishdeach sa chuimhies vuarba. Ish é a hugan grásda. Dé har n-aish chun duini, agus do ghíonan duini er an verig, nuer a vson shí a teacht. Ishé a hugan chun a chéili a bóig na slychána. Die agus an t-anam aihríoch.

4. Ibirt hainghavach doit-shi, a Hiarna, ishea dólás úl cry mar gheaul er seacuiv, sbirt is taingharry go muar leat ná losga túshi.

Agus ishé an dólás cry, lesh, an lí hainghavach úd ba vah leat a cuirfi er do chosiv nása: óir nior úmpúish ryav ón gry a ví úl, aillrioch.

Sa dólás cry sho atá an cùl din is fear ó erig an náud. Ishé an dólás cry sho do leishan agus do ghlannan gach criacht agus gach anam.

(Caibidil a trí agus caogad an tseachtaín seo chughainn.)

Sgaoil liom tamal beag, go ndeinead mo bhuart d'éagcaoine, sar a n-imigh ead chun na háite atá dorcha, clúdaithe le sgamall an bháis.

Cad é is mó atá agat le hiarraidh ar an bpeacach atá ciontach, mí-short-iúnach, ach go n-umhlódh sé é fein agus go ndéansfadh sé ‘aithrí? I ndólás croidhe firinneach is ea gheibhtear súil le maitheamhna. Isé a thugann síocháin Dé isteach sa choinsias bhwartha. Is é a thugann grásta Dé thar n-ais chun duine, agus do dhifsonan duine ar an bhfeirg, muair a bhíonn sí ag teacht. Is é a thugann chun a cheile i bpóig na síochána, Dia agus an t-anam aithrigheach.

4. Idhbirt thaithneamhach duit-se, a Thighearna, isea dólás umhal croidhe mar gheall ar rheacaibh, idhbirt is taithneamhái go mór leat ná losgadh túise.

Agus isé an dólás croidhe, leis, an lí ne thaithneamhach úd ba mhaith leat a cuirfi ar do chosaibh naomhthá: óir níor iompuighis riamlí ó'n geroidhe & bhí umhal, aithrigheach.

Sa dólás croidhe seo atá an cùl din is fear ó erig an náud. Ishé an dólás cry sho do leishan agus do ghlannan gach trueliú den truailliu den anam.

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ó'n aistí úcháin a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a trí agus caogaíodh.

Ní tugtar grásda don vuintir go vuill a ngeaun er a säl so.

1. An Tiarna.—A vic, ní ana luach-var ishea mo ghrásda-sa. Ní uiligean sé é veasga er niliv ná buinean lesh, ná er hólás hálta.

Ní muar oit, dá vrí shin, más mah-teat no glórás-la-sa do ghlacra, na níli a chuirbach i na chuингiv do chahav uet.

Fayig áit annír doit fén. Bioch dúil agut sa n-ugaineas. Ná loirig córa än duini. Loirig córá Dé j n-úrmuihiv. Bioch an aihrí agut at aigimi agus bíoibh do choimhias glan.

Ná din ach neavi den täl go léir, agus tuir tosach er gach uili ní do ghnó Dé do ríhálav.

Mar ní iatuir mishí do ríhálav agus do ghreann a veh san am giúna er niliv sálta.

Ní muar oit fanúint avad ól' chuírdív agus ód' chór sanuiv, agus traigini chimeád ó gach sóláis siulta.

(Tuille an tseachtain seo chughaim.)

Caibidil a trí agus caogaíodh.

Ní tugtar grásda don vuintir go bhfuil a ngreann ar an saoghal so.
1. An Tighearna.—A mhic, ní am luachmar isca mo ghrásta-sa. Ní fhuilingeanu sé é niheasgadh ar neithibh ná baincann leis, ná ar shólas shaoghalta.

Ní mór ghmit, dá blví sin, más maith leat mo ghrásta-sa do ghlacadh, na neithe a chuirfeadh 'na choinnibh do chaitheamh uait.

Kaigh áit aonair duit scín. Biodh dúil agat sa n-uaigneas. Ná loirg cómh-rádh aon duine. Loirg cómhrádh Dé. Biodh an aithri at aigne agus biodh do choinsias glan.

Ná dein achi neamhní den tsaoighil go léir, agus tabhair tosach ar gach uile ní do ghnó Dé do fhriothálamh.

Mar ní fhéadsair misc do fhriothálamh agus do għreann a bheith san am geéadna ar neithibh saoghalta
Ní mór dhuit fanamhaint abhfad ól' chajirdibh, agus ód' chómharsanaibh, agus t'aiguc chimeád ó gach saoghalta.

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ón aitrichán a dhein an Athair Peadar O Laoghaire i.
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a trí agus caogad, ar leanamhaint.

Er a guma san ishea jarán an t-Asbol Peadar er na Crístuihiv iad féin do chimeád er nós deorúilí agus duíni iasachda cr a säl so.

2. O, cad é an mishneach a veg er uer a vásig an nuini ná fuil greim er chry cr ig éngí er a säl so!

Ach nil an cry lag ábalta fós er veh ssurha glan, ón wili mí. Agus ní higean an duini coly sár-staid an duini sprídálta.

Más mian lesh, áfach, veh 'na gluini sprídeálta dáiríriv, ní muar do druim lá húirt leo go léir, le n-a vuil 'na chónggar chó mah lesh an muintir atá avad ueg. Agus is er fén is mó atá ige é fén a chosint.

Má gheyn tú an láv uachduir i geart ort fén, gheoir an láv uachduir er galárod gan puíng trimbaloídi.

Shin é an bua i geart, buachduint er gluini fén.

Oir an duini atá fé smacht a i dreo go vuil a chlánta fé smacht a hishgeana, agus go vuil a hishzent úl dó-sa ins gach wili ní, tá bua i geart ig an nuini shin er fén, agus tá an doun fé n-a chosh.

(Tuille an tseachtain seo chughaíim.)

Ar an gennua san isca dliúarann an t-Asbol Peadar ar n-a Criostaithribh iad féin do chimeád ar nós deoraithe agus daoine iasachta ar an saorghal so.

2. O, cad é an misreach a bheidh ar uáir a bháis ag an nduine ná fuil greim ar chroídhé air ag aon ní ar an saorghal so!

Ach níl an croídhé lag ábalta fós ar bhéith scurtha glan, mar sin, ón wile mí. Agus ní thuigeann an duine colmaidhle snor-staid an duine spioráil álta.

Máis mian leis, ámhíthach, bheith 'na dhuine spioradáltá dáiríribh, ní mór do druim láimha thabhlait leo go léir, le n-a bláisil 'na chómhgar chomh maith leis an muintir atá abhfad uaidh. Agus is ar fén is mó atá aige é fén a chosaint.

Má gheibhcean tú an láimh uachtair i geart ort fén, gheobhair an láimh uachtair ar gach an rud gan puinn trioblóide.

Sin é an buadh i geart, buachtait ar dhuine fén.

Oir an duine atá fé smacht a i dtreo go bhfuil a chlaonta fé smacht a thuigiona, agus go bhfuil a thuisgint ímhal dómh-sa ins gach wile ní, tá buadh ag an nduine sin ar fén, agus tá an domhan fé n-a chois.

AITHRIS AR CHRIOST.

(Ó'n aí-triúchán a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire.)
“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a trí agus caogad ar leaganamhaint.

Er a guma san ishea iaran an t-Asbol Peadar er na Crístuiliu iad féin do chimeád er nós deoruili agus duíni iasachda er a säl so.

2. O, cad é an mishneach a veg er uer a vásig an nuini ná fuil greim er chry er ig éngí er a säl so!

Ach nil an cry lag ábalta fós er veh sgurha glan, mar shin, ón uili ní. Agus ní higean an duini coly sur-staid an duini sprideálta.

Máis mian leis, áfach, veh ’na ghuini sprideálta dairíriv, ní muar do druim lá húirt leo go léir, le n-a vuil ’na chónggar chô mah lesh an muintir atá avad ueg. Agus is er sén is mó atá ige é sén a chosint.

Má gheyn tú an láv uachduir i geart ort fén, gheoir an láv uachduir er gahärod gan puíng triubalóidi.

Shin é an bua i geart, buachduint er ghuini fén.

Oir an duini atá fé smachlit ige fén, i dreo go vuil a chláonta fé smachlit hishgeana, agus go vuil a hishgeant Úl dô-sa ins gach uili ní, tá bua i geart ig an nuini shin er fén, agus tá an dóun fé n-a chosint.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Ar an guma san isea dh'iarann an t-Aspol Peadar ar n2 Criostaithibh iai féin do chimeád ar nós deoraithé agus daoine iasachta ar an saorhal so.

2. O, cad é an misneach a bheidh ar uair a bháis ag an nduine ná fuil greim ar chroíllte air ag aon ní ar an saorhal so!

Ach níl an eroidhie lag ábalta fós ar bheith sgurtha glan, mar sin, ón uile ní. Agus ní thugteann an duine colmaidh le saor-staid an duine spiorad-ulta.

Máis mian leis, ánuhthach, bheithe 'na dhuine spioradálta dáiríribh, ní mór do druim láimha thabhlairt leo go léir, le n-a bhfuil 'na chómhgar chomh maith leis an muintir atá abhfad uaidh. Agus is ar féin is mó atá aige é féin a chosaint.

Má gheibheann tú an láimh uachtair i geart ort féin, gheobhair an láimh uachtair ar gach an rud gan puim trioblóide.

Sin é an buadh i geart, buachtaint ar dhuine féin.

Oir an duine atá fé smachlit ige fén, i dreo go bhfuil a chlaonta fé smachlit hishgeana, agus go vuil a hishgeant Úl grint úmháil domh-sa ins gach uile ní, tá buadh ag an nduine sin ar féin, agus tá an domhan fé n-a chois.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúiléin a dhéin an tAthair Peadar O Luoghlaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a trí agus caogad ar leanamhaint.

3. Máis ayil leat-sa eirí chó háird hárdeis an nduine sin, ní fuláir duit fearúil a dhíamh. Ní fláir an tua tosnú fearamhail a dhéanamh. Ní fuláir an tuagh do chur ar an bpréimh, agus an phréamh do gheamhradh; gach báidh dá bhfuil agat leat féin do chur as do chry amach glan, mar aín le gach dúil dá bhfuil agat i n-aon tsaghas tairbhe saorghalta.

As an ole san, as an mbáidh míreá- súnta a bhíonn ag duine leis féin, is ea eiríonn, er fad náicth mór, an ní atá le smach- le smach-tú ó phréimh ag duini. Nuair a bheidh an t-ole san curtha fe choit- neas mór ann gan a thuille rghmis. Ach ní dheineann daoine, lasmuigh de bheagán, dícheall ar an mbáidh sin atá aca leo féin do bhású ar jao, agus ar dhul lasmuigh dhíobh féin agus dhíobh sin fanaidh siad ceangaithe ionta féin, agus ní fhéadfaid siad acn eirígh a dhéamh os a gcionn féin, i neithibh spioradálta.

Ach ní ghinean duini, lasmuile de rogaí, díhal er a máig shin atá acu leo féin do vású er fad, agus er ghol lasmuile dhíov féin, agus dá vri shin fanuid shiad ceangaiti ionta féin, agus ní iaduid shiad an eirí ghiànar as a giún féin, i nihil sprideálta.

Ach más mian le duini shúl sír gan cheangal, i n-éneacht liom-sa, ní muar dò gach drob ráig, gach báig mírialta, do vású agus gan greann ná grá priováideach, cláin, a vob ige d'án ní cruhili.

(Caibidil a ceathair agus caogad an tseachtain seo chughaim.)